

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

JULIJ

2008 / leto XV

KARO INŽENIRING d.o.o.
Slovenska 24, 1234 MENGEŠ

Tel.: 01/723-09-86; 723-09-87
 Fax: 01/723-80-15
 www.karo.si

PRODAMO:
Stanovanja:

- **Domžale**, center, enosobno stanovanje, 44,13 m² s kletno shrambo, l. 1998, 3. nadstropje (od 6), dvigalo, S lega, pogled na Kamniške Alpe, svetlo, izredno ohranjen, takoj vseljivo, pripadajoče parkirno mesto v garažni kleti. Cena: 123.000 EUR
 - **Ljubljana - Zalog**, v dwo-stanovanjski hiši, l.1968, zgornja etaža, 2 sobno stanovanje z dvema balkonoma 74 m², s pripadajočo garažo in pomožnim prostorom v kleti 16 m², podstrešjem 36 m² in zemljiščem 127 m². Stanovanjima ločen avto-

da s stopnišča. Cena: 135.000 EUR
 - **Domžale - Bistra**, trisobno stanovanje 81,22 m² + atrij 79 m² + klet 5,90 m², dve parkirni mesti v garažni kleti, takoj vseljivo. Cena: 230.000 EUR

Hiše:

- **Radomlje**, severno obrobje, bližina Arboretuma Volčji potok in golf igrišča, samostojna hiša neto tlorisne površine 240 m², zgrajena l.1955, adaptirana l.1970, 900 m² zemljišča. Izjemna lokacija, razpršena gradnja. Stavba ima gabarit delno K+P+M. V pritličju so bivalni prostori, v nadstropju pa spalnici, dve kopalnici. Na zahodu je prizidana garaža za dva osebna avtomobila, na vzhodu pa objekt za počitek in

rekreacijo. CK na kurilno olje, priključek na zemeljski plin, tel...Cena: cca 390.000 EUR ureditev), vsi priključki, možnost izdelave na ključ, dve parkirni mesti. Cena: 185.000 EUR
 - **Domžale - Količevo**, stanovanjska hiša, l.2007, 217 m² neto površine, dve etaži, V. grad. faza, 457 m² zemljišča. Cena: 385.000 EUR

Poslovni prostori:

- **Moste pri Komendi** - gostinski lokal, 234 m², letni vrt 82 m², l. 1992, zemljišče 1556 m², parkirnišča urejena. Cena: 700.000 EUR
 - **Ljubljana, Sp. Šiška**, Drogerija -poslovni prostor, 52,50 m²+shramba, parkirno mesto v garažni kleti, l.2005. Cena: 105.000 EUR
 - **Moravske Toplice - center**, neposredna bližina kopališč; posl.-stan. kompleks: gostinski lokal s teraso in kuhinjo, 10 sob s ko-

palnicami za goste, 4-sobno stanovanje, kotlovnica, pralnica, skladišče, urejena zunanja parkirnišča, 211 m² zemljišča. Cena: 870.000 EUR

Zemljišča:

- **Dol pri Ljubljani, Podgora**, zazidljivo zemljišče v izmeri 1.251 m² (skrajni južni del kmetijsko) s pripadajočim deležem dostopne poti, komunalni vodi na, oz. ob parceli, sončna lega, mirna lokacija, bližina gozda, prodamo. Cena: 200.000 EUR
 - **Dolsko, Križevska vas**, parcela v izmeri 5032 m², cca. 400 m² zazidljivo, ostalo kmetijsko zemljišče (gozd). Zazidljiv del se nahaja ob javni cesti, možnost gradnje eno ali dvodružinske hiše. Cena: 50.000 EUR

Podjetje, ki zagotavlja celovite rešitve na področju merjenja porabe vode in toplote, vabi k sodelovanju:

- SERVISERJA/INSTALATERJA MERILNIH NAPRAV (m/ž)

Pogoji:

- dokončana IV. ali V. stopnja izobrazbe tehnične smeri;
- poznavanje programov MS Office ter znanje angleškega ali nemškega jezika priporočljivo;
- vozniški izpit B kategorije;
- delo se opravlja na terenu in sedežu podjetja.

- ADMINISTRATORJA (m/ž)

Pogoji:

- dokončana V. stopnja ekonomske, administrativne ali splošne smeri;
- zelo dobro poznavanje dela s programom Microsoft Excel in Word;
- tekoče ustno in pisno znanje slovenskega jezika ter solidno ustno in pisno znanje angleškega jezika.

Zaželen vozniški izpit B-kategorije.

Delo zajema vnos podatkov v računalniške programe in administrativna dela, povezana s sestavo ponudb in delitvijo stroškov ogrevanja.

Nudimo vam delo za določen čas z možnostjo zaposlitve za nedoločen čas.

Ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi pošljite v 8 dneh po objavi na naslov:

ENERKON d.o.o., Žeje pri Komendi 107, 1218 Komenda
 Dodatne informacije na telefonski številki: 01/830-34-70

www.enerkon.si

DOM POČITKA MENGEŠ, Glavni trg 13, 1234 Mengeš

ODDA

V UGODEN NAJEM

NOVO OPREMLJEN FRIZERSKI SALON

ki se nahaja v Domu počitka Mengeš, v pritličju, takoj za recepcijo in v neposredni bližini dvigala zgradbe. Potencialni najemnik bi bil dolžan izvajati frizerske storitve za potrebe stanovalcev doma, kar predstavlja povprečno 4 ure dnevno. Preostali čas je frizerski salon na razpolago potencialnemu najemniku, za izvajanje frizerskih storitev za zunanje uporabnike.

Za informacije oz. ogled lokala pokličite
 01 7237 339, Mojco Golob.

www.SPAMBULLY.si

Zanesljivo orodje za zaščito pred SPAM sporočili

Število SPAM sporočil narašča z neverjetno hitrostjo. Od 30 milijard dnevno poslanih sporočil (junij 2005), je letošnja ocena narasla na več kot 100 milijard sporočil dnevno (april 2008).

Delovanje z :

"Wired Magazine (BEST BUY):

Spambully Bayesian filter se prilagaja tako hitro novim vrstam SPAM sporočil, da je po nekaj dnevih označevanja sporočil program že tako naučen, da lahko zaustavi večino SPAM sporočil predno pridejo v vaš poštni predal."

Informacije : www.spambully.si

PC PowerCom
 Tel.: 01/723 01 62, Fax: 01/723 01 63

Varujemo vaš digitalni svet
www.powercom.si

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE

080 22 36 www.hp-commerce.si

OBVESTILO

Za preživljanje prijetnih in aktivnih poletnih počitnic Center za socialno delo Domžale v okviru projekta Učenje za življenje, ki ga financirajo občine Domžale, Mengeš in Trzin, organizira ustvarjalne delavnice ter druženja za otroke in mladostnike, ki bodo potekala vsak petek, od začetka julija do konca avgusta.

V kolikor se nam želite pridružiti in ste zainteresirani preživljati čas z nami, nas pokličite na telefonsko številko 031/302-217, kjer boste dobili dodatne informacije in potrdili udeležbo.

Upamo, da se boste brezplačnih druženj udeležili v čimvečjem številu, saj se bomo na njih zagotovo zabavali, se česa novega naučili in se sploh imeli super.

PRISRČNO VABLJENI!

mali oglasi mali oglasi mali oglasi

V Mengšu oddam prostore za kakršnokoli dejavnost ali skladišče (196m²). Pia, tel.: 040 428 659.

Občanke in občani!

Praznujte z nami
75 let gasilstva v Loki.

V soboto, 30. avgusta 2008,

Vljudno vabimo na:

Slavnost ob jubileju, odprtje
Gasilsko-kulturnega doma, prevzem
gasilskega vozila Mercedes Atego 1328,
blagoslov in
veselico z ansamblom Razpotniki.

Veseli bomo vašega obiska!

Loški gasilci!

ROŽNICE - ZA CVETOČE ZDRAVJE

Roža je rastlina, ki ima izrazit cvet, v slovenskem jeziku ima različne pomene in je sestavni del številnih besed, npr. sprožati, obkrožati, ogrožati ...

Botanično roža predstavlja vrtnico, starinsko ime zanjo je gartroža. Divja roža je šipek, rod Rosa, po njem je celotna družina rožnic dobila svoje ime.

Predstavnike družine bi prepoznali po velikih, opaznih in po zgradbi enostavnih cvetovih. Imajo veliko število prašnikov in vsebujejo veliko cvetnega prahu, ki privablja žuželke. Fosilne najdbe kažejo, da so med najstarejšimi predstavniki rastlin dvokaličnic.

Vrtnico kot okrasno rastlino omenjajo sumerski viri pred 2700 leti, priljubljena je bila pri Grkih in Rimljanah, v Evropi pa je zanjo zanimanje zamrlo do križarskih vojn. Kraljica cvetic – moderna vrtnica je bila vzgojena kot zapleten križanec iz več divjih prednikov. Danes verjetno najbolj priljubljena okrasna rastlina na svetu ima okrog 5000 sort. Uporabljajo jo tudi za pridobivanje rožnega olja, pri čemer je za 1 kg potrebnih nekaj ton cvetov. Ljudsko zdravilstvo je vrtnične liste, ki vsebujejo precej čreslovin, uporabljalo proti driskam.

V družino rožnic uvrščamo veliko sadnih vrst. Iz srednje Evrope izvirajo divjaki jablane, hruške in češnje, katerih plodove so nabirali že v kameni dobi. Azija je domovina kutine, nešplje, sliv, mandljeveca, višnje, marelice in breskve. Sluzi iz semen kutine blažijo kašelj. Galenske pripravke mandljeveca so prav tako uporabljali za zdravljenje kašlja, mandljevo olje pa je blago odvajalno sredstvo. Priljubljeni so plodovi jagodnjaka, malinjaka in robide, vse tri rastline vsebujejo različne zdravilne učinkovine. Aromatičen čaj, ki blaži vnete sluznice ust in žrela, si lahko pripravimo iz fermentiranih listov malinjaka in robide.

Med našimi rožnicami, ki imajo zdravilne lastnosti, so v različnih priložnostih pogosto navedene brestovolistna sračica, črni trn, glog, jerebika, plahtica, repik, srčna moč, šipek in zdravilna strašnica.

Posebej pozimi je priporočljiv šipkov čaj, bogat vir vitamina C, ki organizmu pomaga pri splošni oslabelosti in krepi naravno odpornost. Deluje kot blago odvajalo, zato ga dodajajo tudi mešanicam za spomladansko čiščenje.

V zeliščarskih knjigah lahko v poglavjih, ki opisujejo rastline iz tujih dežel, srečamo milovec, katerega ime je povezano s tradicionalno uporabo pri pranju dragocenih tkanin, predvsem svile. Je vedno zeleno drevo, ki raste v Južni Ameriki, uporabljajo pa njegovo posušeno lubje. Učinkovine iz lubja zavirajo rast glivic, ene izmed pogostih zdravstvenih težav sodobnega časa.

Spoznavajmo in uporabljamo rožnice, da bomo, kot pravi naše reklo – taki kot roža.

**Maja Polak, prof. Biol.,
sodelavka Centra za kulturo zdravja
Mengeš**

*Dan jasni, dan oblačni v noči mine,
srce veselo, ni bolno, trpeče,
vpokoj'le bodo groba bolečine.
(F.Prešeren)*

Ob boleči izgubi našega dragega moža,
očeta, dedka, tasta, brata in
strica

Ivana Maleža

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem,
ki ste ga pospremili na njegovi zadnji
poti.

Hvala za izrečeno sožalje, darovano
cvetje, sveče, maše, darove in
molitve.

Posebno se zahvaljujemo duhovniku
Janezu Avseniku za lep pogrebni obred,
pevcem za zapete pesmi, Tatjani za
ganljive besede, praporščakom in
Franotu za zaigrane skladbe.

Njegovi najbližji

UVODNIK

Prav lepo vas pozdravljam v zadnji predpočitniški številki Mengšana. Pripravili smo vam nekaj novih vsebin – v obliki posebnih prilog. V sredini si lahko preberete zbrane informacije o Primožu Trubarju, njegovem življenju in delu, ki so vsebinsko vezane na junjsko številko, zato je priloga tudi tako poimenovana, vendar smo jo zaradi prostorske stiske umestili v julijsko številko. Hkrati pa vam na lanskoletno pobudo Staneta Lužarja ponujamo prilogo vezano na osrednjo temo te številke, dan državnosti. Oba avtorja kot tudi oblikovalci so se potrudili in za vas pripravili zanimivo branje, zato se jim tudi posebej zahvaljujem. Potrudili se bomo, da bodo taki vsebinski dodatki postali del našega Mengšana. Občinski svet je na zadnji seji sprejel tudi nova Vsebinska izhodišča, ki določajo ob-

seg prispevkov posameznih skupin. To bomo začeli izvajati v naslednji številki Mengšana, zato vas vabim, da si jih preberete v uradnem vestniku. Prav tako bodo v njem objavljena pravila za izrabo brezplačnega oglasnega prostora za vse organizatorje volilne kampanje za državnozborske volitve 2008 kot tudi navodila za oddajo vlog za brezplačna plakarna mesta. Pa se dotaknimo še same vsebine. Kar nekaj prispevkov je bilo zadržanih, posebej sem bila vesela prispevka Osnovne šole Mengeš, kjer je predstavila svoje delo v preteklem šolskem letu. Žal je bil vsebinsko preobsežen in ga bom umestila v naslednjo, septembrsko številko. Do takrat vam želim veliko sončnih, poletnih dni in da bi bili čim bolj počitniški.

urednica

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je
petek, **5. september 2008**, do **12. ure**.

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Odgovorna urednica: Tina Železnik, gsm: 051 684 404, e-pošta: mengsan.urednica@gmail.com, mengsan@menges.si

Uredniški svet: Peter Škrlep, Janja Verbančič, Smiljana Mayer Škofic, Andreja Polanec Kolenc, Andraž Rožman, Silva Dolinšek

Uredniški odbor: Urban Ropotar, Maja Krempf

Naslovnica: Mengeš, foto: Milica Tomšič

Lektorski popravki: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Priprava za tisk: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Tisk: Set, d.d., Ljubljana, Vevška cesta 52, Ljubljana, tel: (1) 587 44 11, fax: 528 24 74, e-pošta: tiskarna@set.si

Distribucija: Primož Kržan, tel: (1) 723 72 96

Trženje: Občina Mengeš, ga. Marta Kuret, tel. (1) 723 70 81, e-pošta: marta.kuret@menges.si

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, (1) 724 71 06

UVODNIK

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Ko pišem ta uvodnik, je za nami že polovica vročega poletja, ki nam je že na samem začetku, ko praznujemo občinski in državni praznik, postreglo z obilico dogodkov v občini. Pri tem moram pohvaliti vsa kulturna in športna društva, ki so s svojimi prireditvami in nastopi dala še poseben pečat praznovanju. Priča smo bili otvoritvi krajevnega urada, ceste v Loki in pričetku kar nekaj investicij, ki bodo zaključene v naslednjih mesecih.

Z vročimi dnevi so se odpirale tudi vroče teme, kot je ločeno zbiranje in odvoz odpadkov, oskrba s pitno vodo, obvoznica, izgradnja novega trgovskega centra na območju stari Trak in še bi lahko našteval.

Tu pa se stvari, kot po pravilu začnejo skoraj vedno zapletati. Rad bi poudaril, da je vsak poseg ali začetek gradnje točno določen postopek, ki mora skozi postopek sprejemanja potrebnih aktov in sklepov na občinskem svetu. Večina odločitev se sprejema v dvofaznem postopku, z vmesno javno razgrnitvijo, kjer občani lahko podajajo svoje pripombe in pomisleke. Ko je projekt z večino v svetu potrjen, postane zavezujoč za izvršilno oblast.

V Mengešu pa se nam dogajajo ljudske iniciative, ko so projekti in odločitve že potrjeni.

Da smo res v Mengešu, naj omenim, da so glavni pobudniki za spremembe in tako imenovane iniciative ljudje, ki so imeli celo desetletje možnosti za ureditev razmer, celo sprejete sklepe občinskega sveta, pa k tem projektom niso pristopili.

Dobro se zavedajo, da je stvar zamujena in neuresničljiva iz več razlogov, ker pa je oskrba z vodo vedno zanimiva tema, jo skušajo uporabiti za lastno promocijo pred volitvami v državni zbor.

Vsi, ki odločamo, se z vso odgovornostjo lotevamo projektov, ki so bili del naših programov in smo prepričani da prinašajo boljše kvaliteto bivanja v občini.

Poletje je tudi čas počitnic in dopustov, zato vam vsem želim veliko sproščenih trenutkov, da ga izkoristite v najboljši meri in si tako napolnite baterije za drugo polovico leta, ki je pred nami.

Aleš Janežič

NOV IZGLED SREDIŠČA MENGŠA

Še pred koncem prihodnjega leta bo na območju opuščene industrije starega Traka in Ete v Mengešu zgrajen trgovsko-stanovanjski objekt z Mercatorjevim supermarketom, osmimi lokali ter stanovanji v štirih nadstropjih. Novi lastnik, družba MTB iz Maribora, namerava v sklopu revitalizacije območja poleg trgovsko-stanovanjskega objekta prenoviti tudi spomeniško zaščiteno Kančevo hišo ter izvesti prometno povezavo med Glavnim trgom in ulico Zavrti.

Že letos poleti naj bi se izvedla rušitvena dela opuščenih tovarniških objektov, do konca naslednjega leta pa naj bi bil projekt v celoti zaključen. Na tem mestu bo podjetje MTB zgradilo trgovsko-stanovanjski objekt: v pritličju bo Mercatorjev supermarket na 700 kvadratnih metrih ter osem trgovskih lokalov, pod objektom bo 193 parkirnih mest, v štirih nadstropjih pa 80 stanovanj (od 28 do 90 kvadratnih metrov površine). Pred objektom bo 91 zunanjih parkirnih mest, med prenovljeno Kančevo hišo in Domom počitka ter novim objektom pa bo nastal nov trg z obnovljenim Staretovim vodnjakom, kar pomeni za občanke in občane Mengeša izboljšano kvaliteto bivanja. Župan Franc Jerič je na predstavitvi projekta povedal, da je vesel, da so se z investitorjem dogovorili, da bodo tudi prispevali k reševanju problematike otroškega varstva.

Katarina Karlovšek

Župan Franc Jerič se je z investitorji dogovoril, da bodo prispevali k reševanju problematike otroškega varstva.

Na tem mestu bo v središču Mengeša zrasel nov trgovsko-stanovanjski objekt.

OBVESTILO GLEDE ŠKODE NARAVNIH NESREČ NA KMETIJSKIH PRIDELKIH

Na podlagi dopisa št. 844-21/2008-80, posredovanega s strani Uprave RS za zaščito in reševanje, Vas obveščamo, da smo začeli z izrednim zbiranjem Obrazca o Izredni oceni škode v tekoči kmetijski proizvodnji in pridelkih, poškodovanih zaradi deževja, poplave, močnega vetra in toče (Uredba o metodologiji za ocenjevanje škode; Uradni vestnik RS, št. 67/09, 79/04, 8/06, 68/08), kar bo zaključeno v četrtek, 07.08.2008. Obrazec najdete tudi na spletni strani www.sos112.si.

Obveščamo Vas, da nam pravilno izpolnjene obrazce posredujete na Občino Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, najkasneje **do četrтка 07.08.2008 do 14. ure.**

Občina Mengeš

KAKO PRIDOBITI STATUS VARUHA PREDŠOLSKIH OTROK NA DOMU?

Novela Zakona o vrtcih (Ur.l.RS, št. 25/08) je prinesla možnost vpisa vseh oseb, ki želijo legalno opravljati varstvo predšolskih otrok na domu v register, ki se vodi pri Ministrstvu za šolstvo in šport. Namen vpisa v ta razvid je, da se s strani ministrstva predhodno ugotovi izpolnjevanje pogojev za opravljanje varstva otrok na domu. Ti pogoji so naslednji:

1. Izobrazba

Oseba mora imeti končan najmanj program srednjega strokovnega ali splošnega izobraževanja z dodatno poklicno kvalifikacijo oz. izpolnjevati pogoje za strokovnega delavca na področju vzgoje in izobraževanja. Ta pogoj se bo v polni meri uveljavil šele leta 2013, do takrat pa se lahko registrirajo tudi vsi tisti, ki imajo končno najmanj srednje poklicno oz. strokovno izobraževanje ali najmanj 10 let delovnih izkušenj kot strokovni delavci na področju vzgoje in izobraževanja.

Posebna prehodna določba torej omogoča nižji izobrazbeni pogoj za varuha predšolskih otrok do leta 2013, z namenom, da se čim širšemu krogu oseb, ki so do sedaj varstvo otrok opravljale »na črno«, omogoči registracijo njihove dejavnosti. Do 1. 1. 2013 se lahko kot varuh registrira vsak, ki ima končno najmanj srednje poklicno šolo ter seveda tudi tisti, ki ima končno srednje strokovno izobraževanje (ne glede na smer).

2. Nekaznovanost

Nekaznovanost zaradi kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost oz. zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katero je predpisana kazen zapo-

ra v trajanju več kot 6 mesecev, ki se izkaže s potrdilom iz kazenske evidence Ministrstva za pravosodje.

3. Prostorski pogoji

Varstvo otrok lahko poteka v stanovanju ene ali večstanovanjske stavbe, ki mora imeti v skladu s predpisi o graditvi objektov izdano uporabno dovoljenje, lahko pa se uporabljajo v ta namen tudi prostori, ki izpolnjujejo pogoje, ki so predpisani za vrtce.

4. Vpis v register pri ministrstvu za šolstvo in šport

Oseba, ki se želi vpisati v register pri ministrstvu, mora vložiti vlogo na obrazcu, ki se nahaja na spletni strani ministrstva (Predlog za vpis v register varuhov predšolskih otrok). K vlogi priloži dokazila o pridobljeni izobrazbi, izpisek iz kazenske evidence Ministrstva za pravosodje ter uporabno dovoljenje za objekt, v katerem se bo izvajalo varstvo otrok. Ministrstvo o vpisu v register fizični osebi izda odločbo. Na podlagi odločbe se oseba registrira kot samostojni podjetnik in vpiše v poslovni register.

Zakon omejuje število otrok, ki jih lahko varuh varuje na svojem domu, in sicer to število ne sme presegati šest otrok.

Vir: <http://www.mss.gov.si>

Na isti spletni strani si lahko preberete tudi, kako ustanoviti zasebni vrtec in kako pridobiti status zasebnega vzgojitelja.

Občinska uprava Občine Mengeš

KRAJEVNI URAD V MENGŠU

Ob občinskem prazniku v mesecu maju je bil odprt Krjavni urad Mengeš. Po dobrem mesecu poslovanja se je izkazalo, da odprtje urada ni bilo zaman, saj je bil s strani občanov dobro obiskan.

Krajevni urad v Mengšu ima uradne ure vsak **torek od 8.00 do 15.00 ure (724 71 07)**. V Krajevni uradu Mengeš boste lahko koristite naslednje storitve:

1. Sprejem vlog za osebno izkaznico
2. Sprejem vlog za potni list
3. Sprejem vlog za vpis spremembe naslova v potnem listu
4. Sprejem naznanitve pogrešanja osebne izkaznice
5. Sprejem naznanitve pogrešanja potne listine
6. Potrjevanje dovoljenj zakonitim zastopnikom za potovanje v tujino mladoletnim osebam do 15. leta starosti
7. Sprejem vlog in izdaja potrdila o državljanstvu Republike Slovenije
8. Posredovanje podatkov iz evidenc o državljanstvu (matični register)
9. Vpis v matični register – rojstvo, po roka, smrt
10. Sestava zapisnika o priznanju očetovstva
11. Sestava rodbinske pole
12. Izdaja izpiskov in potrdil iz matičnih knjig
13. Sprejem izjav o spremembi priimka
14. Sprejem izjav o izbiri priimka za pravni promet
15. Sestava prijav sklenitve zakonske zveze
16. Izdaja potrdil o prijavi zakonske zveze
17. Izdaja potrdil, da ni zadržkov za sklenitev zakonske zveze
18. Sestava smrtovnice
19. Sprejem prijave stalnega prebivališča
20. Sprejem odjave stalnega prebivališča
21. Sprejem prijave potovanja v tujino nad tri mesece in vrnitve iz tujine
22. Izdaja potrdil iz registra stalnega prebivalstva
23. Posredovanje podatkov iz registra stalnega prebivalstva
24. Sprejem prijave začasnega prebivališča
25. Sprejem odjave začasnega prebivališča
26. Potrjevanje podpore volivcev
27. Vodenje evidence gospodinjstev in izdaja potrdil iz te evidence
28. Izdaja potrdil o vpisu v register društev
29. Izdaja potrdil iz uradnih evidenc o tujcih
30. Vpis podatkov in sprememb v delovno knjižico
31. Upravne overitve podpisa, kopije in garantnega pisma

Franc Jerič, župan

NA MENGEŠKA KOČO PO ASFALTIRANI CESTI

V mesecu avgustu se bodo zaključila dela ureditve in asfaltiranja makadamske ceste na Mengeško kočo, za kar so se kranjci in krajanke zavzemali že vrsto let. Za Občino Mengeš bo ureditev te ceste na priljubljeno razgledno in rekreativno točko velika pridobitev, še zlasti za tiste, ki radi uživajo v prelepem razgledu na naše planine, pa se zaradi različnih razlogov ne morejo peš povzpeti na Gobavico.

Končno asfaltirana cesta na Mengeško kočo.

Katarina Karlovšek

INTERVJU Z JOŽEM KOSMAČEM, VODJEM DOMŽALSKEGA ŠTABA TERITORIALNE OBRAMBE

Jože Kosmač je v Trzinu poročen Domžalčan, ki je svojo poklicno pot začel na Davčni upravi v Domžalah, nato je kot sekretar delal v Slamniku Mengeš, ki se je zaradi razmer (ves material za slamnike se je kupoval v tujini, deviz pa v tistih časih ni bilo, bile so tudi slabe letne sezone), po sklepu zbora delavcev združil z Induplati Jarše. Nato ga je poklicna pot peljala v Ljubljano, kjer je po treh mandatih sekretarja in kot dolgoletni pripadnik enot teritorialne obrambe Domžale, dobil ponudbo za zaposlitev v Teritorialni obrambi in sicer kot pomočnik poveljnika za organizacijsko mobilizacijsko in kadrovske zadeve. Kamniško Domžalsko območje je bilo v času hladne vojne, pomembna povezava med vzhodom – možnost intervencija vzhodnih sil z Madžarske in zahodom – možnost intervencija zahodnih sil iz Italije. V Občini Domžale so zato še posebej veliko pozornosti namenili usposabljanju, vojaškim vajam, ki so tudi ob kratki vojni pokazale, da to ni bila le zabava kot so jim včasih mnogi očitili. Teritorialno obrambo so v tistih časih financirale občine (Jugoslovanska ljudska armada je bila financirana na zvezni ravni) in ker je bila združena Občina Domžale (kamor je spadala tudi današnja Občina Mengeš) ena bogatejših so bili predstavniki dobro opremljeni. Glede na območje, ki so ga branili, je bil poudarek na pehotnem in lažjem protiklepem orožju ter delno za protizračno obrambo.

Dobra organizacija in pripravljenost se je pokazala v času 10 dnevne vojne, saj je bila jugoslovanska armada presenečena in kasneje tudi poražena. O kratki vojni, domovinski zavesti in drugih temah smo se pogovarjali s članom štaba, ki je poznal tudi dogodke ob spopadu v Trzinu, Jožem Kosmačem. Njega sem izbrala, ker s posnetki in posebnimi predavanji širi svoje znanje in ponos na našo domovino že več let med osnovnošolce. Samo v letošnjem letu je obiskal 12 šol in predaval v 32 razredih devetošolcem.

Kot pomočnik poveljnika ste imeli vpogled v organizacijo teritorialne obrambe. Kdaj so se po vašem mnenju začele priprave Teritorialne obrambe na pričakovani spopad z Jugoslovansko armado?

Konec 80tih let, ko je v svetu prihajalo do velikih sprememb, ko se je začel propad socialističnih režimov (padel je zid med Vzhodno in Zahodno

Nemčijo; razpadla je Sovjetska zveza), ko se je zaradi boja za nafto začela Zalivska vojna, so postale tudi težnje po samostojni državi Republike Slovenije vse močnejše. Potrdile so jih še novo ustanovljene stranke, afera JBTZ, nemiri na Kosovu, razpad ZKJ na 14. kongresu s protestnim odhodom slovenske delegacije, izvoljena Demosova vlada v 90tih letih, plebiscit o samostojnosti.

Težnje za osamosvojitve Slovenije so bile vse močnejše in tako so se začeli stopnjevati tudi pritiski z Beograda. Med drugim je bil maja 1990 izdan ukaz o predaji orožja v hrambo JLA, kar je bila dejansko razorožitev Teritorialne obrambe.

Pa ste orožje tudi predali?

Da, pretežno. Orožje je bilo takrat shranjeno po celotni občini v primerno zavarovanih skladiščih. Ker smo oteževali predajo, so se ponj pripeljali vojaki s tovornjaki iz Šentviške vojašnice in pobrali orožje iz skladišč. Tako smo bili teritorialci na našem območju razoroženi.

Kljub temu ste nadaljevali s svojim delom usposabljanja in organiziranja pripadnikov teritorialne obrambe?

Seveda. Pritiski z Jugoslovanske strani so bili vse močnejši, zato smo v skladu s projektom Manevrske strukture narodne zaščite organizirali manjše enote, ki so se usposabljevale in tajno oboroževale. Te enote so bile tajne, posamezniki pa so imeli orožje doma ali v bližini svojega doma. Prav tako smo zaradi nejasne situacije organizirali redna dežurstva – na štabu je bil redno en rezervist in zaposleni pripadnik štaba.

Redno ste torej pripadniki TO dežurali že pred razglasitvijo Slovenije?

Kot sem rekel so bili to zelo napeti časi – uradno smo bili še del Jugoslavije, sprejemali pa smo zakone, ki so bili usmerjeni »proti bratstvu in edinstvu«. Slovenija je v tistem času sprejela tudi svoj Zakon o obrambi, ki je določal, da bodo Slovenci služili vojaški rok le 7 mesecev v Sloveniji in nič več po Jugoslaviji. Maja 1991 je prva generacija nabornikov pričela služiti »vojsko« na Igu in v Pekrah. Par tednov so naši pripadniki varovali območje Iga pred morebitnim napadom JLA kot v Pekrah.

Ko smo 25. junija 1991 v skušini sprejeli Temeljno ustanovno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije in naslednji dan v Ljubljani slavnostno praznovali razglasitev, smo mi bili v pripravljenosti že teden dni pred tem. Nato pa se je naslednji dan, 27. julija začela agresija Jugoslovanske armade in prišlo je do spopada tudi na našem območju, v Trzinu.

Kaj vam je najbolj ostalo v spominu?

Predvsem, da so bili ti »naši agresorji« v glavnem mladi fantje, ki so služili vojaški rok šele 4 mesece in so jim lagali, da gredo na meje braniti Jugoslavijo, ker jo je napadel zunanji agresor. Časovno se je vse skupaj začelo ob 2 uri zjutraj,

ko so iz Vrhniške vojašnice odšli prvi tanki, da bi zavzeli letališče Brnik. Bili sta dve koloni, ki naj bi letališče obkolili in ena je šla tudi preko območja širše občine Domžale. Za zaustavitev kolone je bil izbran Trzinski mostiček na Pšati in pripravljena je bila prva barikada, iz ponoči mimo vozečih vozi, ki se je tekom dneva povečevala. Barikado z vozili je postavil Karba Maks, katero so zavarovali rezervisti policije. Dopoldan so na kraj prišli pripadniki enot teritorialne obrambe iz Kamnika in Domžal, ki jih je vodil Bojan Končan, popoldan pa so prišli še pripadniki specialne enote policije, ki jih je vodil Vinko Beznik.

Iz posnetkov iz tistih časov se spomnim številnih civilstov, ki so se pogovarjali z agresorji in nelagodja na njihovem obrazu, ko so spoznali, da so se znašli v brezizhodni situaciji.

Po naši oceni Jugoslovanska armada ni pričakovala nobenega odpora. Po prehodu tankov preko barikade, se je enemu oklepniku strgala gosenica in preostanek kolone se je ustavil za njim. Po odločitvi štaba TO smo sestavili pogajalsko skupino, v kateri so bili pripadniki TO Domžale Bojan Končan, Edo Golob in Tone Železnik (oba Mengeš), ki pa kljub intenzivnim dogovarjanjem ni bila uspešna, da bi se vojaki JLA predali. Po 18 uri je bila sprejeta odločitev, da se napade kolono, še posebno, ker so ob tem času z nameranim helikopterskim desantom prišli na pomoč Niški specialci. Preprečili smo združitev specialne enote in konvoja, pri tem pa je v nekaj urnem spopadu, žal prišlo do žrtev in na poti v bolnišnico je strelni rani podlegel težko ranjen Edo Peperko, pripadnik diverzantskega voda TO Kamnik, pripadnik zaščitne čete TO Domžale Aleš Kodra pa je bil hudo ranjen v glavo in je sedaj slep. Po 22 zvečer so se šele predali vojaki v zadnjem oklepniku, specialci pa po ponovnih pogajanjih in zajetju šele naslednji dan v Depali vasi.

Ali smo se Slovenci iz tega spopada kaj naučili?

Mislím, da smo bili dobro pripravljeni in da smo lahko vsi, ki smo bili udeleženi, ponosni, da smo bili del tako pomembnega dela slovenske zgodovine. Sam pa želim naša prizadevanja predstaviti tudi rodovom za nami, zato »v spomin in opomin« predavam po osnovnih šolah. Skupaj z Foto kino&video društom Mavrica smo naredili tudi kratek film s posnetki amaterjev in medijev. Mislím, da je to zelo pomemben del naše domovinske vzgoje, ki jo bolj kot držanje za prsi in petjem slovenske himne, vidim v poznavanju naše zgodovine, naših simbolov in vseh majhnih mozaikov, ki so prinesli svoj del k samostojni državi Sloveniji.

Hvala za pogovor.

Tina Železnik

Petra Gubanca poznamo kot občinskega svetnika, manj pa kot aktivnega in pomembnega predstavnika na področju delovanja Civilne zaščite Domžale. Diplomirani obramboslovec je svojo poklicno pot začel na Ministrstvu za obrambo, se nato zaposlil na domači, takrat še združeni občini Domžale, kjer je vodil oddelek za kadrovske zadeve, danes pa po reorganizaciji občine vodi oddelek za premoženjske zadeve.

V času dneva državnosti, ko komentiramo dogodke izpred sedemnajstih let, se spominjamo delovanje takratne Teritorialne obrambe in Policije, ki sta s svojim delovanjem ubranili našo samostojnost. Malokrat pa se spomnimo ukrepov in nalog ki jih je takrat izvajala Civilna zaščita, ki je bila zadožlena za organiziranje zaščite civilnega prebivalstva.

Civilna zaščita je bila dobro organizirana tudi na območju nekdanje Občine Domžale, katere del je bila tudi sedanja Občina Mengeš. Naloga načelnika štaba Civilne zaščite Občine Domžale je takrat opravljal Peter Gubanc, ki še danes opravlja te naloge v upravi Občine Domžale.

Kakšne so bile takrat vaše naloge v občinskem štabu civilne zaščite?

Kot načelnik sem koordiniral in usklajeval naloge vseh subjektov, vključenih v občinski sistem zaščite in reševanja, kot strokovni delavec pa sem v okviru Sekretariata za obrambo zagotavljal tudi strokovno in administrativno podporo. Odločitve o izvedenih ukrepih pa je sprejemal takratni poveljnik CZ Franc Anžin.

Kako se je začelo?

27. junija, ob enih ponoči, so bili aktivirani Gasilci CPV Količevo, ko so morali na podlagi poziva policije v blokadi v Trzinu ter Mengšu skupaj s prostovoljnimi gasilci postaviti tri gasilska vozila.

INTERVJU S PETROM GUBANECM, NAČELNIKOM ŠTABA CIVILNE ZAŠČITE DOMŽALE V ČASU AGRESIJE NA SLOVENIJO

Kateri so bili prvi ukrepi, ki jih je izvedla Civilna zaščita?

Občinski štab za civilno zaščito se je aktiviral v jutranjih urah prvega dne agresije in je deloval na podlagi ogroženosti celotne občine ter izvajal ukrepe po navodilih Republiškega štaba za civilno zaščito. Najprej so bili izvedeni preventivni ukrepi prve medicinske pomoči, varstva pred požarom, reševanja iz ruševin, varstva pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi in prve veterinarske pomoči. V okviru izvajanja navedenih ukrepov je Občinski štab za civilno zaščito aktiviral sedem občinskih enot civilne zaščite ter podrejene štabe v krajevnih skupnostih in podjetjih, preko katerih je zagotovil stalno pripravljenost in mobilnost enot civilne zaščite. V okviru centrov za obveščanje so bile na območju celotne občine vzpostavljene vizuelne opazovalnice za spremljanje nizko letečih letal in drugih premikov agresorja. Organizirali smo tudi logistično oskrbo zaščitno-reševalnih enot (prehrana, gorivo, oskrba z dodatno reševalno opremo, obnova in vzdrževanje opreme). Ves čas smo bili tudi v stiku s teritorialno obrambo in policijo.

Kateri del občine je bil najbolj ogrožen?

Neposredno so bili najbolj ogroženi prebivalci Trzina, kjer je ob blokadi prišlo do oboroženega spopada. Poleg tega so bila med najbolj ogrožena območja šteta tudi vsa območja ob protitankovskih barikadah ter ob radijskem oddajniku v Študi, ki je bil kasneje raketiran s strani vojaških letal. Zaradi ogroženosti občanov na izpostavljenih lokacijah je civilna zaščita za ogrožene občane takoj začela pripravljati lokacije za začasno nastanitev ter ukrepe za umik ogroženih. Pripravljeni so bili objekti z ustreznimi bivalnimi pogoji (postelje, spalne vreče, sanitarije, hrana, voda, zdravila).

Katere naloge ste izvajali po trzinski bitki in napadu na radijski oddajnik v Študi?

Na območju bojnih udeleženj v okolici Trzina ter v okolici radijskega oddajnika smo s pomočjo gasilcev

organizirali čiščenje terena oziroma zbiranje neeksplozivnih bojnih sredstev. Vsa neeksplozivna bojna sredstva so bila izročena 55. območnemu štabu Teritorialne obrambe v Domžalah. Prizadetim občanom smo zagotovili popravila električnih, vodovodnih in telefonskih instalacij. Kasneje je bil opravljen tudi ogled in ocena poškodovanih objektov ter infrastrukture v Trzinu, ob blokadi v Mengšu ter v okolici radijskega oddajnika.

Je bila ugotovljena materialna škoda velika?

Močno poškodovani sta bili stanovanjski hiši, dve uničeni policijski vozili, dve uničeni gasilski vozili, močno poškodovan radijski oddajnik, dva uničena tovornjaka, uničen vlačilec, uničen avtobus, dva poškodovana mostova, poškodovana avtobusna postaja in 12 km poškodovanih cest.

Ali so bila pripravljena tudi zaklonišča?

Seveda! Zaradi velike nevarnosti pred letalskimi napadi je civilna zaščita takoj začela s pripravljanjem zaklonišč v stanovanjskih, vzgojno varstvenih in industrijskih objektih. Zagotovljena je bila dobava vode in sanitetnega materiala ter dodatna usposabljanja odgovornih oseb v zakloniščih. Zaradi izredno zaostrenih razmer, v okviru katerih je bilo pričakovati hujše higiensko-epidemiološke probleme, se je moral povsod zagotoviti osnovni higienski režim, še posebej v zakloniščih. Posebno pozornost je civilna zaščita posvetila skladiščenju in transportu pitne vode, zato so bili zagotovljeni ustrezni ukrepi za sanitarni nadzor in razkuževanje pitne vode.

Katere ukrepe ste izvajali v okviru prve pomoči?

Vzpostavil smo stalno zvezo z Rdečim križem in Zdravstvenim domom, ob katerem smo postavili sanitetni šotor ter jim dodelili dva bolničarja iz občinskega voda za prvo pomoč. Civilna zaščita v krajevnih skupnostih in podjetjih je organizirala dodatna usposabljanja enot za prvo medicinsko pomoč.

Obstajala je tudi nevarnost uporabe bojnih strupov. Kako ste se pripravili na to?

Zaradi nevarnosti uporabe bojnih strupov in velikega povpraševanja občanov je Republiški štab za civilno zaščito organiziral nabavo zaščitnih mask. Naročila za maske je Občinski štab zbral preko CZ v krajevnih skupnostih, ki so pri občanah zbrali naročila za dobavo mask. Maske so bile dobavljene v nekaj dneh in razdeljene občanom. Organiziran je bil tudi nakup mask preko podjetja Napredek. Civilna zaščita je občane seznanjala s samozaščitnim delovanjem ob uporabi bojnih strupov.

Koliko ljudi je bilo vključenih v zaščito in reševanje?

V tem času je bilo vključenih preko 500 ljudi, ki so sodelovali stalno ali občasno, in so bili aktivirani v okviru enot civilne zaščite, gasilcev, sekretariata za obrambo, podjetij, zavodov in krajevnih skupnosti. Takratna Krajevna skupnost Mengeš je bila med najaktivnejšimi.

Kdaj je Civilna zaščita zaključila svoje delo?

Civilna zaščita je v delovala neprekinjeno od 27. junija do 12. julija 1991.

Po tem datumu pa so se razmere počasi začele umirjati, aktivirane enote so bile odpuščene, organizirano je bilo dežurstvo najpomembnejših subjektov zaščite in reševanja. Sčasoma so bila organizirana samo še dežurstva odgovornih na domu. Občinski štab CZ je pripravil ukrepe za primer ponovne zaostrojitve razmer. V fazi pripravljenosti je ostal do odhoda jugoslovanske armade iz Slovenije.

Česa se najbolj spominjate?

Bilo je zelo vroče in komaj smo čakali, da jugoslovanska armada odide iz Slovenije.

Hvala za pogovor.

Tina Železnik

DOMAČA PREDSTAVA ZNOVA RAZVESELJUJE

Poletno gledališče Studenec tako kot vsako leto pripravlja domačo predstavo, v letošnjem letu je to predstava Klopčič, ki jo je po motivih Petra Budaka zapisal Alojz Stražar.

Kot nam pove že sam naslov in kot se za komedijo spodobi, se bodo niti najprej zapletle, nato pa jih bo potrebno počasi odvijati in do kraja razvozlati. Obiskovalce bo predstava popeljala v Liko blizu morske obale, med resnične dogodke ter številne komedijske zaplete glavne junakinje ter dogodivščin drugih gledaliških likov. Tudi v tej predstavi bo imelo petje pomembno vlogo, saj je bilo to gledalcem izredno všeč. Pod glasbeno opremo se je tokrat podpisal skladatelj Tomaž Habe. V komediji bo Rada odigral Jure Sešek, Rožo Pija Bordnik, Rajko Majdič bo Matija, Tadeja Capuder bo Verica, Janez Hafner bo Merkina, Marjeta Žabnikar bo Mary, Zoran Potočan bo Jurman, Brigita Hrovat Angela in Konrad Pižorn – Kodi bo Jože. Premiera je bila 19. julija 2008, ponovitve pa so na voljo v juliju in avgustu. Prepustite se odličnemu naravnemu ambientu in si tudi v poletnih mesecih privoščite kulturnih užitkov.

PO DOMAČE PRI REPANŠKU

Več kot trideset godcev in godčevk je nastopilo na letošnjem tekmovanju harmonikarjev Po domače pri Repanšku na Homcu, ki so ga pripravili na prvo julijsko nedeljo.

Tekmovanje sodi med najstarejše v Sloveniji, tokrat pa so se godci pomerili že štiriindvajseti po vrsti. Tudi letos so godci, ki igrajo na diatonično harmoniko – prihajajo iz občin Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin – nastopali v treh starostnih kategorijah, in sicer do 15 let, nad 15 do 50 let in nad 50 let. Kot sta povedala organizatorja, brata Vido in Andrej Repanšek, so se letos razveselili dejstva, da je med tekmovalci vse več mladih, to je v najmlajši kategoriji. V tej kategoriji je letos nastopilo kar 21 mladih godcev.

Tekmovanje je povezoval igralec Marjan Šarec iz sosednje Šmarce, ki se je pred in po tekmovanju izkazal kot odlični imitator nekaterih znanih političnih likov, seveda pa

se obiskovalci nasmejali tudi liku priljubljene Serpentinška. Po tekmovanju so za glasbo in ples igrali člani vse bolj uspešnega in poznanega tria Leteči muzikanti. Sedemčlanska strokovna komisija je tudi tokrat z odliko opravila svoje delo in pravično razdelila točke. V najmlajši kategoriji do 15 let je zmagal Uroš Hribar, ki je za nagrado prejel gorsko kolo, drugi je bil Matija Grčar, tretji pa Tomaž Pustotnik. V srednji kategoriji, to je nad 15 do 50 let, je slavil Anže Osolnik pred Denisom Kregarjem, tretji je bil Miha Repanšek. V najstarejši kategoriji nad 50 let se je pomerilo šest godcev. Zmagal je Danilo Poljanšek, drugi je bil Tone Habjanič, tretje mesto pa je zasedel Marjan Rozman. V kategoriji do 15 let se je zgodilo, da sta bila Uroš Hribar in Matija Grčar po prvem nastopu izenačena, saj sta osvojila enako število točk. Ponovno sta morala na oder, po ocenjevanju pa je bil nekoliko boljši Uroš in tako zmagal v kategoriji do 15 let. Podelili so še nekaj priznanj in izbrali najstarejšega godca, to je bil z 72 leti Jernej Štupar, najmlajša udeleženka tekmovanja pa je bila 8-letna Barbara Uštar. Nagrado za najboljši scenski nastop je dobil Tomaž Pustotnik.

Obiskovalce in vse nastopajoče je pozdravil mengeški župan Franc Jerič, ki je na koncu najboljšim godčevkam in godcem podelil priznanja in nagrade.

NEURJE PUSTOŠILO PO OBČINI KAMNIK

V nedeljo, 13. julija 2008, se je od 14. do 14.20 ure razdivjalo orkansko neurje na območju večjega dela Občine Kamnik.

Vihar je odkrival strehe hiš, ruval drevesa, zalil z vodo in drugače poškodoval veliko stanovanjskih in drugih objektov. Neurje je najhuje prizadelo Krajevno skupnost Črna in naselje Gozd. Prebivalci so se s pomočjo prijateljev, sorodnikov, gasilcev, pripadnikov Gorske reševalne službe in prostovoljcev lotili zidave in nameščanja novih ostrejših, precej streh je pokritih že na novo. Prizadeto območje je obiskal tudi predsednik vlade Janez Janša. Obiskal številne domačine, se pogovarjal z njimi in na koncu tudi v izjavi za medije povedal, da bo vlada na seji odobrila tudi pomoč najbolj prizadetim. Strinjal se je z mnenjem župana Toneta Smolnikarja, da je treba pomoč, predvsem finančno, usmerjati iz enega centra, to pomeni preko občinskega proračuna. Župan mu je tudi povedal, da bodo morali v občinskem proračunu najti dodatna sredstva, ki bodo pomagala najbolj prizadetim, da kar najhitreje usposobijo stanovanjske hiše in

do jeseni tudi hleve, saj ima večina kmetov tega področja živino na planini. Predsednika vlade je župan seznanil tudi z okvirno škodo v Občini Kamnik, ki je po prvih neuradnih podatkih preko 10 milijonov evrov, kamor je potrebno dodati tudi preko pol milijona evrov škode, ki jo je neurje povzročilo v Arboretumu Volčji Potok. Samo na OŠ Marija Vera je škode blizu 350.000 evrov, saj bo poleg sanacije učilnic potrebno zamenjati športni pod v telovadnici in dodobra sanirati streho, tako na telovadnici kot na šoli.

VESELA NAPOVED BREZSKRBNEGA POLETJA

Letošnja šolska veselica pred šolo v Mostah pri Komendi je bila sicer nadaljevanje vsakoletne tradicije, poznane še posebno po igrah in boljšem sejmu, ki sta sedaj že tradicionalno naznanilo iztekajočega se napornega šolskega leta.

Tudi letos so 7. junija napovedali bogat, zanimiv, raznovrsten program šolske veselice. Vendar pa je tokrat prijetno izstopala simbolika dobrotelnosti, ki se je na koncu tudi potrdila z imenom prireditve; veselica je bila res pravo ime za sklenitev dobrotelne akcije za nakup inzulinske črpalke s senzorskim sistemom za učenca šole. Vsi so bili po končan veselici tudi zares veseli, saj bo učenec te šole dobil inzulinsko črpalco, vredno več tisoč evrov. Program je bil zares zanimiv, kar dokazuje veliko število obiskovalcev. Neprekinjeno se je dogajal od 9. ure do enih popoldan, kar je bilo škoda zamuditi. Začele so mažoretke, ki vse bolj postajajo prepoznavna radostna simbolika Občine Komenda. Boljši sejem so oblegali z igrami med dvema ognjema, kegljanjem, sejmom slaščic, kozmetično-frizersko delavnico, odbojka, harmonikarji, karaokami, ansamblom Viharnik in modno revijo. Ob učencih – manekenih so nastopile tudi učiteljice s političnim in gospodarskim pridihom, za povrh pa še ravnateljica šole. Čestitke ideji, prirediteljem in vsem nastopajočim. Iskrena hvala pa vsem, ki so učencu šole prispevali dobrotelni delček za inzulinsko črpalco.

Vir: Aplenca I. 17, št. 6

ČLANI GODBE LUKOVICA V DALMACIJI

Člani Godbe Lukovica so se minuli konec tedna odpravili na obisk v Dalmacijo k godbi Zaton, v kraj, 11 kilometrov pred Dubrovnikom. Predsednik in še nekaj članov tamkajšnje godbe so jih v petek dopoldne pričakali pred apartmaji, kjer so bili nastanjeni.

Po prisrčnih pozdravih in pogovoru so se godbeniki že začeli pripravljati na nastop v mestu Dubrovnik. V petek zvečer, 26. junija, je sledila promenada po sprehajališču ob

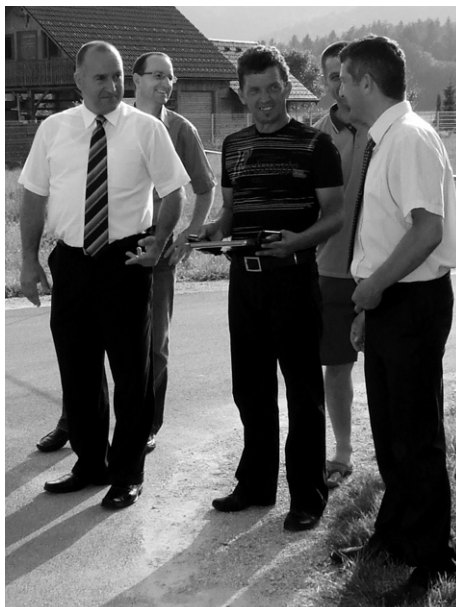
morju in nato še enourni koncert pred hotelom Kompas. S tem se je Godba Lukovica dobro predstavila turistom, ki so v velikem številu prisluhnili njihovim melodijam.

V soboto, 27. junija, so si godbeniki v dopoldanskih urah ogledali staro mestno jedro Dubrovnika, popoldne pa so jih zelo gostoljubni gostitelji iz Zatona z barko popeljali na otok Lopud. Tam je seveda sledilo kopanje in igranje odbojke na mivki, domačini pa so jim pripravili tudi okusno morskno hrano.

Godba Lukovica tako navezuje nova prijateljstva in spoznava nove kraje, hkrati pa z glasbo svoje ime in ime Lukovice ponaša daleč preko svojih meja. Ob nedeljskem slovesu in zahvali za gostoljubje pa so člane Zatonske godbe povabili v goste.

vir: <http://www.lukovica.si/godba/novice/novice.asp>

Pripravil in priredil Urban Ropotar

Cesto je odprl župan Franc Jerič

ODPRTJE PRENOVLJENE CESTE NA GMAJNI

V torek, 24. junija, je bilo odprtje obnovljene ceste Na gmajni. Ureditev in asfaltiranje ceste je bila dolgoletna želja ločank in ločanov, kateri so se za ureditev ceste prizadevali vrsto let. Ureditev 300 m ceste Na gmajni je še ena izpolnjena obljuba župana Franca Jeriča. Ob odprtju ceste je povedal, da si bo, skladno z finančnimi zmožnostmi, prizadeval za asfaltiranje makadamskih cest v Občini Mengeš.

Katarina Karlovšek

Na otvoritvi je zaigrala godba Mengeš

studio D

Tjaša Aleš s.p.

SLOVENSKA CESTA 24
(OBJEKT KARO)
MENGEŠ

FRIZERSKI SALON,
UMETNI NOHTI,
LIČENJE,
PODALJŠEVANJE
LAS

PONEDELJEK – PETEK
8.00 – 20.00

SOBOTA
8.00-13.00 (DOGOVOR)

TEL.: 01/ 723 83 83,
GSM: 031 557 730

OSREDNJA OBČINSKA PROSLAVA OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Osrednja občinska proslava ob dnevu državnosti je bila 24. junija v Športnem parku v Loki.

Pokroviteljica proslave je bila občina Mengeš, organizatorja prireditve pa PGD Loka pri Mengšu in Kulturno društvo Antona Loboda. Slavnostni govornik je bil župan Franc Jerič, nastopali pa so še pevski zbor Lastovke in Godba Mengeš ter mladi ansambel Stopar.

Povzeto po www.menges.si

Foto: Katarina Karlovšek

Franc Jerič slavnostni govornik

Pevski zbor Lastovice

Ansambel Stopar

GASILSKO-KULTURNI DOM V LOKI PRED ODPRTJEM

Gasilstvo v Loki ima močne in zdrave korenine, ki segajo v leto 1933, ko je peščica vrlih loških fantov in mož ustanovila Gasilsko društvo Loka. To so narekovala razmere in potrebe – mnogi požari po vasi in okolici. Prva leta je društvo delovalo pod okriljem sosednjega, menceškega društva, vmes pa pridno gradilo svoj dom. Naši predniki so ga dokončali in slavnostno odprli 16. avgusta 1953.

Dolga leta je bil dom ponos vasi, kraj, kjer so se zbirali ne samo gasilci, temveč ob raznih priložnostih vsa vas. Ta se je medtem hitro širila, postajala čedalje večja, rasle so hiše in gospodarska poslopja. Dom se je staral in postal premajhen za vso gasilsko tehniko, ki jo danes premore in potrebuje naše društvo. Zato so se začele rojevati zamisli o novem, večjem in funkcionalnejšem gasilskem domu.

Z veliko spoštovanja do minulega dela smo v juliju 2006 začeli uresničevati svoje pobožne želje po večji, sodobnejši stavbi. Ob tem se je marsikateremu starejšemu gasilcu, ki je stari dom gradil s svojimi rokami in žulji, utrla solza. Toda pogled na novogradnjo, ki je iz dneva v dan rasla in

dobivala novo podobo, je vrnil nasmeš tudi na njihova lica. Nov gasilsko-kulturni dom, v katerem je tudi dvorana z devetdesetimi sedeži, bo po dveh letih in dveh mesecih dočakal težko pričakovano odprtje in blagoslov. Veliko prostovoljnih ur dela loških gasilcev in prijateljev gasilstva je vtkanih v to rdečo stavbo sredi vasi. Brez finančne podpore sovaščanov, mnogih dobrotnikov iz vse občine in Občine Mengeš nam tega projekta ne bi uspelo uresničiti, predvsem pa ne v tako kratkem času.

Kljub obilici dela med novogradnjo smo bili dejavni tudi na operativnem področju, saj smo posodobili avtopark. V Španiji smo

kupili rabljeno, sedem let staro gasilsko vozilo GVC 16/25, Mercedes Atego 1328 AF 4 x 4, ki bo popolnoma zadostilo našim potrebam v prihodnosti.

Ker naše društvo letos praznuje tudi 75. rojstni dan, bo slavnost ob vsem naštetem še toliko večja – 30. avgust bo torej velik praznik loških gasilcev, ki ga nikar ne zamudite.

Jože Brojan

**ODPRTJE IN BLAGOSLOV DOMA
IN NOVE AVTOCISTERNE
BO 30. AVGUSTA**

Nekoč

Danes

GASILSKO TEKMOVANJE ZA POKAL LOKE IN GASILSKE ZVEZE MENGEŠ

V soboto, 28. junija, je na športnem igrišču v Loki pri Mengšu potekalo tekmovanje Gasilske zveze Mengeš za leto 2008 in 21. meddruštveno člansko gasilsko tekmovanje »Pokal Loke«, pod pokroviteljstvom GZ Mengeš in Občine Mengeš. Tekmovalni program za ženske in moške desetine je potekal v vaji z motorno brizgalno in štafeti na 400 m brez ovir. Po tekmovanju so loški gasilci priredili vrtno veselico. Bilo je veselo.

Najboljši za »Pokal Loke« so bili; med članicami PGD Topole B in PGD Topole A, ter med člani; 1. mesto PGD Študa, 2. mesto PGD Šinkov Turn ter 3. mesto PGD Velika vas. Najboljši v tekmovanju GZ Mengeš pa so bili tako med članicami kot med člani predstavniki Prostovoljnega gasilskega društva Topole.

Po zapisu na www.menges.si

Foto: Katarina Karlovšek

60 LETNICA PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA TOPOLE

Prostovoljno gasilsko društvo Topole so pred 60 leti ustanovili prizadevni in ozaveščeni vaščani. Njihovo začrtano pot uspešno nadgrajujejo že 60 let.

Jubilej so počastili v soboto, 21. junija 2008 z zborom gasilcev ter svečano parado s proslavo in podelitvijo priznanj društvom.

Po končani uradni slovesnosti je bila na športni ploščadi velika vrtna veselica s skupinama Ptujskih 5 in Skater.

Povzeto po www.menges.si

Nosilci praporja v svečani paradi

V paradi so sodelovali tudi najmlajši

Začetek proslave

Mengeška godba je zaigrala v narodnih nošah

Prostori nekdanje mengeške pivovarne

NA OSTANKIH MENGEŠKE KULTURNE DEDIŠČINE

Kot Kanc, Kvas, Trak in Eta poznamo zapuščene stanovanjske in predvsem industrijske objekte v Mengšu na vzhodnem delu Glavnega trga.

Mengeš je svoj čas imel zelo sposobne in ugledne graščake in prav oni so bili pogosto nosilci kulturnega in gospodarskega napredka. Skoraj pozabljeno je že, da je to območje del nekdanje mogočne Staretove pivovarne ustanovljene davnega leta 1818, ko še ni bilo ne Laškega piva, ne Uniona. Zaradi graditve te pivovarne je takratni mengeški graščak Mihael Stare zgradil in sodobno opremil opekarno v Pristavi. Zgradil je tudi elektrarno na mlinščici Kamniške Bistrice v Preserjah in že v začetku 20. stoletja speljal po daljnovodu elektriko za pivovarno in za Mengeš. Leta 1917, pred koncem prve svetovne vojne je pivovarna, ki je delovala kar 99 let propadla. Vse kar je bilo vrednega v njej je prevzela ljubljanska pivovarna Union. Na tem prostoru in v pivovarniških objektih so se do osamosvojitve Slovenije zvrstile številne dejavnosti, ki so vsaka v svojem času pustile pri Mengšanih in okoliškem prebivalstvu pomemben pečat. Obravnavano območje je bila prva mengeška industrijska cona, ki je našim prednikom rezala zdaj večji zdaj manjši kos kruha in je po svojem pomenu daleč presežala lokalne okvirje.

Še do pred kratkim lepo vzdrževana Kančeva hiša, zasnovana kot dvorec je po smrti zadnje lastnice prepuščena propadanju. Mogočne obokane kletne dvorane pod dvoriščem, kjer je nekdanje zrelo pivo, so prazne in zanemarjene, vendar še vedno mogočne in lepe - le kdo od Mengšanov ve zanje? Znameniti pivovarniški vodnjak, najgloblji v Mengšu je že zdavnaj zgubil svojo impozantno podobo. Kot odprto razbito greznico ga prerašča grmičevje in grozi, da bo nezavarovan nekoga pogoltnil. Tovarniški prostori so opuščeni, iz njih so odpeljali vse naprave in stroje ter vso opremo. Neznanci so iz njih pokradli vse kar se je dalo odtrgati ali odvreči, kar se ni dalo, je razbito. V Kančevi hiši je nekdo namerno razbil strešnike, da bi pospešil njen propad. V Mestnem muzeju Mengeš smo fotodokumentirali celotno območje, letos pa so se z mengeško industrijsko stavbno dediščino pred popolnim uničenjem srečali fotografi, da bi ji na svoj umetniški način skazali dolžno pozornost in iztrgali pozabi. Ko proučujemo stare razglednice in fotografije naših krajev vedno znova ugotavljamo, kako lepi in prijetni kraji bi bili pri nas, ko bi dediščino prednikov spoštovali, jo vzdrževali in ustrezno nadgrajevali. Toda ne, večidel jo prepuščamo propadanju, ko dobi slab videz jo obsodimo in kar zahtevamo rušenje. Mengšani smo pred desetletji s pomilovanjem gledali na Domžalčane, ki so svojo vas skoraj v celoti podrli in zgradili Vele in SPB, čeprav bi se za te »umetnine« lahko našel kje kak drug prostor. Biseri, kot je bil sokolski dom, Majheničev peglezen, Alko z mogočnimi kletnimi dvoranami in vse kar je bilo vmes, bi napredujočemu mestu ohranili dušo.

Vendar vsega le niso podrli. Nekatere hiše in predvsem Bernikov dom so uzorno obnovili. Zdaj smo mi sami vredni pomilovanja. Ker je denarja manj, uničujemo Mengeš postopoma. Kje so vodnjaki, kje so mogočni portali hiš, kje so kapelice, kje je mengeški prosvetni dom, kje pri Tonhu, kje pri Šunkarju, kje na Kaukuvem, kje pri Cenetu, kje pri Hostenku in še številne hiše vmes? Ob glavnih ulicah je življenje zamrlo, veliko hiš je praznih. Dominira prometni koridor s težko prometno signalizacijo in betonski zidovi, ki bi naj ohranili ljudem nekaj miru. Prebivalci se selijo iz hiš saj je v tem hrupu težko živeti, hiše so ogrožene prav tako kot obravnavana industrijska stavbna dediščina.

Zgrozil sem se nad resničnostjo mnenja tujcev, ki so naš odnos do lastne kulturne dediščine povezovali z visokim samomorilskim nagnenjem pri Slovencih.

Bo pričujoča razstava kaj spremenila?

Janez Škrlep

NEURJE NAS JE OPLAZILO

V primerjavi z dogodki v sosednjih občinah in nekaterih krajih po Sloveniji nas je neurje, ki je divjalo v nedeljo, 13. julija, res samo oplazilo, zato ni pustilo katastrofalnih posledic, je pa bila povzročena materialna škoda na posameznih objektih, uničena je bila krma za živino, poškodovano je bilo osebno vozilo, lomilo se je sadno drevje, pa tudi drevesa v gozdu niso ostala cela.

V nedeljo okrog 15.15 ure, ko se je besnilo neurja umirilo, so predvsem na zahodnem delu vasi Topole ostale vidne posledice na objektih, kjer je močan veter odnesel strešno kritino na več stanovanjskih hišah in gospodarskih poslopijih, nekaj škode pa je nastalo tudi v osrednjem delu vasi. Topolski gasilci so takoj pristopili k ogledu situacije in ugotovili, da bo za sanacijo potrebno večje število posredovalcev, zato so bili preko Regijskega centra za obveščanje za pomoč aktivirani še gasilci PGD Mengeš in Loka.

Najprej je bilo potrebno sprostiti promet skozi Topole, saj je bila cesta Topole-Suhadole za krajši čas zaprta zaradi nanosa strešne opeke, ki jo je veter vrgel na vozišče. Nato so gasilci pričeli s sistematično sanacijo poškodovanih kritin: zamenjali so jo z novo, kjer pa to ni bilo mogoče, so ostrejša prekrili s folijo, da ne bi deževje še bolj poškodovalo objektov. Dela so potekala po planu in so se v nedeljo zaključila ob 21. uri. V ponedeljek, 14. julija, se je sanacija nadaljevala na gozdnih površinah, saj je polomljeno drevje onemogočalo prevoznost ceste na relaciji Topole-Koseze. S pomočjo ročne in strojne mehanizacije je bila cesta očiščena do 21. ure, odstranjenih je bilo 12 dreves. Istega dne so enote GZ Mengeš iz PGD Mengeš, Loka in Topole odšle na pomoč v sosednjo Občino Kamnik, kjer so bili razporejeni na odpravo posledic v vas Gozd, ki je bilo najbolj prizadeto naselje v Sloveniji, saj so vse hiše ostale brez strehe, na njih pa je ležalo podrto drevje. Akcija je trajala do 22.30.

S sanacijskimi deli v manjšem obsegu se je na območju Topol nadaljevalo tudi v torek, 15. julija, ko so bila dela v večjem delu tudi zaključena. Gasilci so na prizadetem območju Topol prekrili z opeko ali zavarovali s folijo skupno 15 objektov v površini okoli 200 m², odstranjenih je bilo 15 podrhtih dreves, zagotovljena pa je bila tudi prevoznost cest. V posredovanjih je bilo uničene nekaj opreme, med reševalci pa k sreči, kljub zahtevnim delom na višini, do poškodb ni prišlo. Ob zaključku posredovanj po naravnih ujmah se ponavadi vprašamo, kako naprej. Ko udari v našo neposredno bližino, se vprašamo, kako je možno takšno besnilo narave in vsi soglašamo, da kaj takšnega ne pomnimo. A tudi mi se bomo morali navaditi na tisto, na kar nas že več let opozarjajo naravovarstveniki in klimatologi, pa jim kar ne moremo verjeti z mislijo, da se to dogaja le v Ameriki in drugod po svetu. Podobna neurja pri nas lahko pričakujemo tudi v bodoče, saj je narava pričela vračati udarce, ki jih je do sedaj naravi povzročal človek. Potrebno se bo obnašati preventivno, pogledati okrog svoje hiše in so odločiti, katero drevo nam je nevarno in kaj nam več pomeni – da bo hiša nepoškodovana ali pa nam

Reševanje vozila na Gojzdu

Odlomljena smreka je delno poškodovala kritino

več pomeni dobra senca, ki nas hladi v poletni vročini. Spremeniti bo potrebno tudi način gradnje objektov; pri tem bo potrebno posebno pozornost nameniti ustreznim strešnim konstrukcijam in kritini. Prisluhnimo tudi medijem, preko katerih država in zavarovalnice pozivajo k sklenitvi ustreznih zavarovanj, saj je od države pomoč za vse težko pričakovati, ob tolikšnem številu ujm pa se bo iztrošila tudi solidarnost. Upanje, da se nam kaj podobnega ne more ponoviti, pa pustimo ob strani.

Gasilska zveza Mengeš

Čiščenje vozišča in priprava gasilcev za sanacijo streh

ZNAK

KOMERCIALIST m/ž

Iščemo komercialista za:

-Samostojno in timsko organiziranje in izvajanje del s področja prodaje sejmskih razstavišč in POS izdelkov.

Kandidat mora:

- imeti izkušnje v prodaji pravnim osebam,
- zaželeno poznavanje grafične dejavnosti.

Več informacij dobite na www.znak.si Prijavite pošljite do 10.8.2008 na naš e-naslov.

ZNAK d.o.o., Mengeška 70, 1236 Trzin
info@znak.si

NOVOMAŠNIK TINE, BOD' POZDRAVLJEN

Z veseljem te danes sprejemamo medse. Po slovesnem diakonskem in novomašniškem posvečenju, je jutrišnji dan tisti, ki je zate in za naš kraj velik dogodek in praznik. Lahko bi rekli – po nekaj sušnih letih je le vzkliklo seme. Naš gospod – stvarnik nebes in zemlje se je ozrl tudi na našo župnijo, ko si ti, Tine, prepoznal njegov klic – postati gospodov duhovnik in delilec svetih skrivnosti.

Kot si dejal sam, največjo vzpodbudo za izpolnitev te poklicanosti si našel kot prostovoljec pri delu s slepimi in kot civilni vojak pri strežbi ostarelim ljudem. Poleg tvoje ljubeče družine, ki te podpira ves čas, ti ostaja dragocen trenutek na mladinsko skupino, ko si najprej po končani elektro fakulteti še bolj poglobil svojo vero in duhovno rast. Izkazal si se tudi v karitativni dejavnosti. Tvoj velik vzor in moralna podpora ti je bil župnik Matej, ki se je že vrnil k očetu. Zagotovo je še več dogodkov pripomoglo k tvoji odločitvi, mi vsi pa upamo, da smo vsaj nekaj dodali s svojimi molitvami in priprošnjami za nove duhovne poklice.

Še posebej smo veseli, da smo se v tako velikem številu vpisali v šopek molilcev rožnega venca, poromali peš na Brezje v ta namen in postorili še več drugih del za ta veličasten dogodek. Zato ti v imenu vseh župljanov in v imenu ŽPS Mengeš z veseljem izročamo to darilo – kelih in pateno. Oboje simbolizira vsako mašno daritev, ko s kruhom kot Kristusovim telesom in z vinom kot Kristusovo krvjo – oznanjamo Gospodovo smrt, ki je samo prehod v vstajenje in večno življenje. Ker si je Tine kelih sam izbral, vemo, da mu je res všeč in da bo zato še z večjim veseljem opravljal svoje poslanstvo.

Božji poklic je res izjemen dar. Bog je živ in mi vsi smo njegove žive priče. Bodimo ponosni, da v naši sredi gostimo novomašnika Tineta Skoka, ki je pričevalec svetih skrivnosti današnjega časa in je hkrati znamenje, da nas vera še ni zapustila. In to ravno v letošnjem, izjemno pomembnem letu družine, Trubarjevemu letu, Pavlovemu letu in letu slovenskega predsedovanja EU in z njim medkulturnega dialoga.

Tine, pred tabo se odpira novo dejanje. Jezusov klic *pridite k meni* si uslišal in ga vzel za svojo poklicno pot. Postal si nov sodelavec v Gospodovem vinogradu in samo od nas, ki smo tvoje mladike, bo odvisno, kako bogata bo žetev. Da bi te vodila božja previdnost in da bi ob vseh težkih trenutkih, ki morebiti pridejo, znal prehoditi določen odsek Jezusovega križevega pota, ti sporočamo, da te bomo še naprej podpirali z molitvami in priprošnjami.

Želimo ti, da bi na svojsten način kar najbolje znal zblíževati ljudi v veri, kajti Gospod je res blizu. Znan pregovor pravi, kjer je volja, tam je pot. Upamo, da boš ponosno in z vso korajžo stopal po njej.

Za našo notranjo poglobitev vere pa naj nas vse tukaj zbrane in vse, ki bi radi prišli, pa iz različnih vzrokov niso mogli – vendar so z nami povezani v duhu – opogumlja Tinetovo novomašniško geslo, ki pravi: prevzemite moj jarem nase, učite se od mene, jaz sem krotak in iz srca ponižen, pridite k meni in spočile se bodo vaše duše.

Ana Jernejčič

PRVIČ PEŠ NA BREZJE

Že dolgo je v meni tlela želja po peš romanju k Mariji na Brezje. Do sedaj smo se mimogrede izletniško z družino tukaj nekajkrat ustavili ali z Dolenjske pripeljali z avtobusom, od koder pa o peš poti res nismo razmišljali. In ker je škofijski odbor za mladino tudi letos ob koncu šolskega leta organiziral peš romanje iz Šmartina pri Kranju, smo se iz Mengša podali na pot v poseben namen in sicer kot prošnja za novomašnika Tineta.

V času novomašniške devetdnevnice smo po večerni maši s posebnim blagoslovom za vse pohodnike, nekaj čez deveto uro zvečer krenili izpred cerkve. Devetim pohodnikom z župnikom Janezom Avsenikom na čelu, se nam je pri Sv. Luciji v Topolah pridružila še ena udeleženka. Vreme se je bilo skisalo, tako da smo že do tam razpeli dežnike, a k sreči večjih nalivov ni bilo.

Prvi večji oddih smo po dokaj hitrem tempu hoje doživeli v Vodicah. Kratek počitek se je prilegel, ocena našega vodiča Janeza pa ne toliko, ker smo zaradi njegovega podatka, da je za nami prva četrtina poti, najprej tiho zastokali, potlej pa še nekaj v stilu, *ojej kje smo še*. Ampak organizacija v nadaljevanju premagovanja kilometrine nam je dobro dela. Itak nismo v črni temi videli drugega kot z baterijami osvetljeno pot. Po uvodni božji besedi smo dober odsek poti razmišljali o njej v tišini, potem smo molili veseli in žalostni del rožnega venca. Celo peli smo Marijine pesmi in nekaj Taizejskih, ki se lepo ponavljajo in ni treba dosti razmišljati o besedilu. A istočasno smo spoznali, kako težko je peti in hoditi hkrati.

Drugi večji počitek je sledil v Kranju na dežurni bencinski črpalki, kjer zaradi utrujenosti in neprespance noči ob treh zjutraj dejansko nismo vedeli, kako bomo zmogli nadaljevati še slabo polovico poti. Reševala nas je dobra volja, okrepčali smo se, smeje si izmenjali nekaj dobrih starih vicev in se po krajši tišini spet združili v molitvi. Ja, nekaj moraš početi spotoma, drugače preveč razmišljaš o težkih korakih in potnih sragah, ki ti polzijo od glave navzdol.

Po nekaj bližnjicah smo prispeli v Podbrezje in na naših obrazih se

je, (čeprav res malo prezgodaj – zaradi imena Brezje v besedni zvezi najbrž), narisala posebna svetloba. Ker smo mislili seveda, da smo blizu in tisti, ki smo romali prvič, smo po bližnjih gričevjih *že iskali* brezjanski turn. Uštelimo se. Prehoditi je bilo potrebno še dober kos poti. Še tri vasi so se dobesečno vlekli v daljavi in premagovanje poti po ozkih stezah in dodatnih bližnjicah, mimo pašnikov in prečkanju nekaterih cestišč, smo že kar izčrpani le prispeli v vas Otoče.

Monotono ravnico sta razgibala dva manjša vzpona v stilu Dobeno – Rašica. Šele takrat smo zaslišali prave zvonove. Seveda smo zamudili tisto organizirano romarsko mašo, a smo ponosni, da smo na mladinskem romanju družno hiteli na cilj z dvema upokojenkama. Ob tem smo se vsi mlajši vprašali, da bomo res veseli, če bomo v njihovih letih sami še uspeli ta podvig.

Že zdavnaj se je zdanilo. V lepem jutru okrog osme ure smo prispeli. Nič nismo iskali turna v daljavi. Ko ga zagledaš, si dejansko že tam. Kar je dobro. Če bi ga predolgo gledali v daljavi neprehojenih poti, bi morda še bolj vzdihovali in gledali na uro. Vstopili smo v kapelo, kjer se ob Marijini podobi sprostito čustva in dvomi – sreča in veselje napolni človeško dušo. Ne vem, zakaj in od kod so mi solze oblivala obraz. Utrujenosti nisem mogla skriti, niti z znojem prepojenih majic. Pa dveh parov čevljev tudi. Srečna in bosa sem se zasedla na stolu v peti vrsti pred Marijino podobo. Potem nam je župnik Janez maševal. Zbralo se je veliko ljudi, ki so čakali že na drugo mašo in mnogo tistih, ki so po kolenih poromali še okrog Marijine podobe. Res lepo doživetje, za katerega mi ne bo nikoli žal. Upam, da bom še kdaj zmogla prehoditi to 42 km razdaljo in da se bo v prihodnjih letih pridružilo še več mladih. Vsi smo veseli, ker smo srečno prispeli na cilj najbolj znanega romarskega svetišča v Sloveniji, kar naj bo našemu novomašniku Tinetu v blagoslov. Ko prideš do željenega cilja, potem nič več ne razmišljaš o teži dneva oz. težavah na poti. Čeprav sem se vseeno nekajkrat tiho med potjo vprašala, kaj mi je tega treba bilo, vam vsem skupaj sedaj sporočam, da mi je ravno ta pot dala veliko moč in spoznanje, da se je v življenju za vsako stvar potrebno potruditi. In moliti. Po svojih močeh. Jaz že razmišljam, kako bi še kdaj premagala to razdaljo. In vi? Pridružite se nam.

Ana Jernejčič, Dobeno

ZAHVALA OB PRAZNOVANJU SLOVESNOSTI NOVE MAŠE

V ponedeljek zvečer po novi maši je novomašnik Tine v domači cerkvi daroval sveto mašo v zahvalo Bogu, da je nova maša in vse priprave nanjo tako lepo potekala. Domači pa čutimo dolžnost, da se zahvalimo tudi vsem vam, ki ste karkoli in kakorkoli pomagali pri uresničitvi tega velikega dogodka. Vse dneve pred novo mašo, na sam novomašni dan in po njem, je bilo ob zahtevnem delu vsepovsod čutiti veliko naklonjenost, požrtvovalnost, mir in veselje. Sam začetek priprav sega že v mesec november preteklega leta, ko je župnijski pastoralni svet izvolil odbor za pripravo nove maše. Da so bile tako zgodnje priprave potrebne, se je izkazalo zadnje dneve, ko je vse načrtovano tudi dejansko nastajalo. Bilo je, kot bi zlagali sestavljanko. Vse je »štimalo«!!! Težko je naštevati vsa dogajanja, še težje vse zaslužne ljudi, ki so v zadnjih tednih praktično pozabili nase in bili na voljo skoraj noč in dan.

Velika zahvala gre vsem, ki ste se povezali v šopek živega rožnega venca in ste vsak dan molili za novomašnike, pripravili in sodelovali pri misijonski obnovi in devetdnevni pred novo mašo. S tem so bila vsa dogajanja in kasnejše aktivnosti postavljene na prave temelje, kar je bilo čutiti ves čas.

Hvala ceremonierju, pomočniku in ostalim bogoslovcem za neutrudno delo in pomoč ter vsem duhovnikom ter bogoslužnim sodelavcem, ki ste pripravili bogoslužje na dan sprejema novomašnika, bogoslužja novomašnega in zahvalnega dneva.

Hvala vsem pevcem, instrumentalistom, solistom, zborovodjem, organistom za vse ure vaj in petja pri bogoslužjih. Hvala vsem, ki ste nabirali zimzelen, pomagali, spleтали in nameščali vence. Hvala za gostoljubje v župnijskem atriju in Topolah, za radodarnost gospodinji, kjer nismo bili deležni le prostora, pač pa še okrepčila v hladnih ali pa vročih poletnih večerih. Hvala vsem, ki ste očistili cerkev, prostor pred cerkvijo, prostore v zvoniku, župnišću, atriju, postavljali šotore in pripravljali vse za pogostitev pred cerkvijo. Hvala vsem gospodinjam, ki ste velikodušno napekle pecivo in prinesle tudi sadje in pijačo za pogostitev pred cerkvijo, v šoli in pri delu samem. Hvala za pecivo tudi slaščičarni Flere in slaščičarni Oger. Hvala vsem, ki ste pecivo porazdelili in lično pripravili za pogostitev. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje, klasje in nabirali zelenje, delali cvetlične aranžmaje, šopke za goste in okrasili naše starodavno svetišče. Hvala podjetju Gardenia za darovano cvetje. Hvala vsem, ki ste pripravljali in postavljali mlaje, delali napise, pisali, izrezovali in lepili črke za dolgo novomašno geslo, poskrbeli za transparente, razobesili zastave in lepšali okolico. Hvala pritrkovalcem za zgodnje jutranje zvonjenje dnevu in pritrkovanje vse praznične dneve.

Hala za naklonjenost občinske uprave in župana, za pripravljenost ravnatelja in sodelavcev osnovne šole. Hvala vsem, ki ste sprejeli na svoje domove

bogoslovce in jim nudili gostoljubje.

Hvala vsem, ki ste pripravili prostor za pogostitev v šolski telovadnici, ki se je pod vašimi rokami spremenila v svečano pogostitveno dvorano. Hvala vsem, ki ste pripravili vse za pogostitev in jo tudi profesionalno izvedli. Hvala podjetju Arvaj za hladilnik. Hvala vam, ki ste priskrbeli in pripeljali zaščito tal ter jih zaščitili. Hvala Filcu za darovani filc, mizarstvu Ipavec za prevoze, trgovini Vendo za palete, mizarstvu Gorza za iverke, tesarstvu Kosec za deske in letve, podjetju Simps'S in Potočnikovim za šotore. Hvala vsem, ki ste postavili oder za novomašno omizje, sceno z novomašnimi simboli in geslom, jo osvetlili in postavili ozvočenje. Priskrbeli, pripeljali in namestili klopi in mize. Oblekli klopi s filcem, pognili in označili omizja. Nabirali zelenje, žito in darovali cvetje, lončke in sveče za okrasitev dvorane. Naredili čudovite cvetlične aranžmaje in lično in z veliko mero estetike okrasili prostor. Hvala vsem, ki ste počistili in pripravili sprejemni prostor pred šolo. Hvala vodji in vsem prostovoljcem strežnikom. Odlično vam je uspelo. Res pika na i odlično pripravljeni kuhinji. Hvala vsem, ki ste pripravili prostor za fotografiranje. Hvala vsem ki ste pripravili sobotni slovesni sprejem. Hvala za nagovore župnijskih predstavnikov in obdarovanje. Hvala vsem, ki ste darovali za kelih in pateno. Hvala vam, ki ste mnogo ur presedeli pri načrtovanju, vezenju in ročnem delu novomašnega plašča, štol in bogoslužnih prtčkov. Hvala za ročno okrašeno novomašno svečo, za vino in dišeči svežne pečeni kruh.

Hvala za večerjo v župnišću, mladim za podoknico in taizéjsko molitev.

Hvala sosedom za nagovor ob slovesu, mengeškimi fantom za ubrano petje, mengeški godbi, kočijažem, zastavonošam, narodnim nošam in vsem, ki ste nas spremljali. Hvala vsem, ki ste usmerjali promet in goste, ki ste goste prijazno sprejemali pred cerkvijo in jim pripenjali šopke. Hvala snemalcem za snemanje in fotografu za fotografiranje vseh priprav in nove maše ter vsem, ki ste pripravili atrij za video prenos nove maše iz farne cerkve. Hvala vsem za lepe želje in voščila ter velikodušna darila.

Hvala vsem, ki ste prišli in po končanem slavlju tudi vse pospravili in vrnili na pravo mesto.

Hvala vsem, ki ste pripravili piknik v ponedeljek po zahvalni maši. Hvala tudi vsem, ki ste doma prevzemali delo in varovali otroke, ko so vaši domači darovali svoj čas za pripravo novomašnega slavlja.

Hvala tudi vsem vam, ki ste s tiho molitvijo na skrivnem spremljali vsa ta dogajanja in darovali svoje težave in bolezen za uspeh nove maše in Tinetov blagoslov. »In tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil« (Mt 6,6b)

Bog naj vam vsem skupaj tisočero povrne!

Hvaležna družina Skok

PLANINSKI KORAKI V LETU 2007/08

Kakor smo napovedali v prejšnji številki Mengšana, se tokrat planinci oglašamo s poročilom o delu mladinskega odseka. Med zadnjimi pripravami na tabor na Jezerškem se zadovoljni obračamo v šolsko leto 2007/08, ko smo ponovno zagnali planinski krožek na Osnovni šoli Mengeš.

Mentorici Mojca Volkar in Katarina Marin sva vseli skupinici mladih planincev predstavili osnovna poglavja planinske šole. Pogovarjali smo se o zgodovini in poslanstvu planinstva, vedenju v hribih, gorskem okolju, nastanku gorovij, vremenskih vplivih, kamninah, rastlinstvu in živalstvu, opremljenosti, učili smo se orientirati ob planinski karti ... Osnove prve pomoči nam je v več delih podala Marička Volkar. Predavanje z diapozitivni o zimi v hribih je imel Jože Hribnik. Dejavnost smo se vključevali v društveno življenje z obiskom zbora občanov na Mengeški koči in izletov ter s pisanjem poročil o naših dejavnostih. Predstavili smo se tudi skupini predšolskih otrok v Vrtcu Mengeš.

Več ur smo preživeli v okolici šole, kjer smo na učnih pohodih obnavljali že znane in spoznavali nove veščine in znanja. S člani planinskega krožka smo pripravili in se udeležili šest pohodov: na pustno soboto smo šli na Stari grad nad Kamnikom, Zdravljico smo na Prešernov dan zapeli na vrhu nad Gojško planino – to dvoje naj postane tradicija. Na Gojško planino smo se pod vodstvom Boštjana Borštnarja vrnili na začetku marca, ko smo prespali v pastirski koči in se naslednji dan odpravili na sprehod po vetrovni Veliki planini. Prvo soboto po veliki noči smo se udeležili tradicionalnega trimskega pohoda na Rašico – žal sta »dopust« dobila le dva planinca iz planinskega krožka. Spet smo ugotovili, kako lepe gozdove imamo v najbližji okolici. Skupaj z učenci, ki so obiskovali izbirni predmet šport za zdravje, smo v deževnem aprilu obiskali Šenturško Goro in Sv. Lenart pod Krvavcem. Po čim manj mokrih poteh mimo močeradov nas je vodil Tomaž Soklič, učitelj športne vzgoje. Prav pravilčno je bilo 15. junija, ko smo šli na Kranjsko reber. Po dežju je bilo nebo očiščeno in svetloba čudovita.

Prisrčno in sladko zaključno srečanje smo imeli na Mengeški koči. Ob fotografijah smo se spomnili, kaj vse smo doživeli skupaj. Zamisli kar še prihajajo na dan, mladi planinci so navdušeni. Kakor z vrha gore v lepem vremenu ogledujemo nove cilje, tako da – se vidimo naslednje leto. Hvala vsem, ki nam pomagata in dajeta korajžo!

Katarina Marin

Na čarobni poti nad Črničcem

I FEEL SLOVENIA

SIMBOLI REPUBLIKE SLOVENIJE

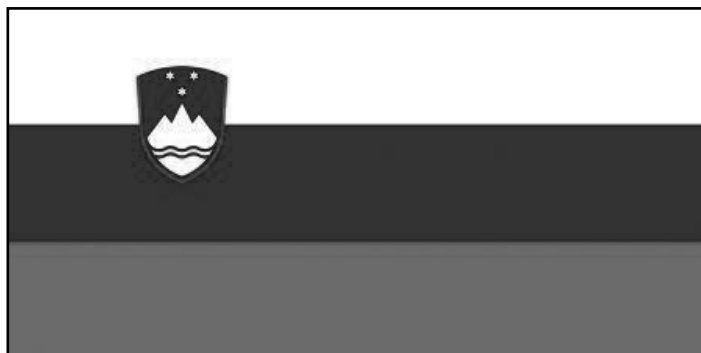
Osrednja simbola naše države sta grb in zastava, ki sta že od samega začetka na udaru takšnih in drugačnih kritik tako v širši kot ožji javnosti. Nekaterim ni všeč zastava – zdi se jim preveč ruska – drugim ni všeč grb. Kakorkoli že, imamo ju in kljub nekaterim poizkusom spremembe nič ne kaže, da bi se ta v kratkem realizirala.

Ideja slovenskega grba ima svoj izvor v spoznanjih o Sloveniji kot makro-krajski celoti. Ob tem se je avtor grba oprl na delo dveh, za slovensko identiteto pomembnih umetnikov: Franceta Prešerna in Jožeta Plečnika. Pesnik France Prešern, ki velja za enega od tvorcev moderne slovenske bitnosti, je v prvi polovici 19. stoletja spesnil svoje temeljno delo Krst pri Savici, v katerem se dotika vprašanja slovenske identitete

v kontekstu pokristjanjevanja. Pesnitev se začne z uvodno sliko, v kateri pesnik predstavi Triglav, pod njim gladino jezera in nad njim zlato svetlobo. Takšen razpored je enak razporedu podobnih elementov, ki jih danes vsebuje slovenski grb. Arhitekt Jože Plečnik je leta 1934 oblikoval steber device Marije, ki danes stoji pred župno cerkvijo na Bledu. Na hrbtu Marijinega plašča je izklesan grb Slovenije, ki ne upošteva takratnega (jugoslovanskega) državnega grba, ampak kaže Triglav s šestokrako zvezdo nad njim. Grb je oblikovan po določenem geometrijskem in barvnem pravilu. Avtor grba je akademski kipar Marko Pogačnik. Po levi in desni strani ima grb rdečo obrobo, tako da se v njem pojavljajo vse tri barve s slovenske tribarvnice: bela, modra in rdeča – bela je gora, modri pa sta valovnici. S pomočjo zlate barve treh zvezd je ohranjen tudi spomin na zlato barvo v zgodovinski zastavi dežele Kranjske, ki velja za predhodnico tribarvnice.

Slovenski grb je oblikovan na osnovi natančne geometrijske kompozicije, katere temelj predstavljata dva enakokraka trikotnika: „trikotnik nebes“ in „trikotnik zemlje“. Ta dva trikotnika se z vrhovoma stikata v središču spodnje od zvezd. „Zemeljski“ del grba je znotraj polariziran: en pol predstavlja vijuganje obeh valovnic, drug pa Triglav, ki je sestavljen iz treh enakokrakih trikotnikov. Ti skupaj sestavljajo že omenjeni trikotnik zemlje.

Slovenska narodna zastava se je prvič uveljavila leta 1848, v času „narodnega preporeda“, ko so Slovenci določili slovenske barve na podlagi barv iz grba dežele Kranjske – ta je bila v tistem času „pojem in srce“ slovenstva za celoten slovenski prostor. Zastave v belo-modro-rdečebarnvi kombinaciji (prvotno je imel kranjski grb iz leta 1463 namesto bele barve zlato) so takrat spontano osvojile srca Slovencev in zavihrale po vsej deželi. Pred tem je že leta 1836 avstrijski cesar Ferdinand I. določil oziroma priznal navedene barve kot barve kranjske dežele, leta 1848 pa je to barvno kombinacijo uradno potrdilo tudi avstrijsko notranje ministrstvo. Od takrat dalje se je belo-modro-rdeča trobojnica kot simbol Slovenstva vedno močnejše uveljavljala v slovenski kulturni oziroma narodni zavesti. Slovensko državno zastavo je 24. junija 1991 določila slovenska skupščina s sprejetjem amandmaja C (100) k ustavi iz leta 1974 ter z njo v času tik pred slovensko osamosvojitvijo nadomestila staro zastavo. Tako je Slovenija v novo obdobje vstopila tudi z novimi simboli (grb, zastava, himna), ki odražajo njeno nacionalno identiteto. Zastava Republike Slovenije je belo-modro-rdeča slovenska narodna zastava, ki nosi v levem zgornjem delu slovenski grb. Barve zastave, ki se vrstijo po navedenem vrstnem redu, zavzemajo vsaka po tretjino širine zastave.

OSAMOSVOJITVENA POT SLOVENSKEGA NARODA

V povojnem času so v Jugoslaviji potekala trenja med zagovorniki centralizma na eni in federalizma na drugi strani. V teh sporih so se slovenski politiki omejevali predvsem na položaj Slovenije v Jugoslaviji in ne o osamosvojitvi Slovenije ter s tem o spremembi obsega jugoslovanske države. Ko se je v drugi polovici osemdesetih let organizirala slovenska politična opozicija, so se odprle tudi možnosti za drugačne poglede na slovensko politiko do Jugoslavije.

Leta 1987 so slovenski intelektualci, v sedaj že kultni, 57. številki Nove revije, predstavili opozicijski nacionalni program, ki je vseboval zahtevo po krepitevi slovenske državnosti. Isto zahtevo so izražale tudi prve opozicijske stranke. Maja 1988 so bili aretirani Janez Janša, David Tasić, Ivan Borštnar in Franci Zavrl.

JBTZ ob izpustitvi

Obtoženi so bili izdaje vojaških skrivnosti, njihovo sojenje pa je potekalo pred vojaškim sodiščem v Ljubljani. Pripadniki močnega civilnega gibanja so ustvarili Odbor za obrambo četverice, ki se je kasneje preoblikoval v Odbor za varstvo človekovih pravic, pod vodstvom Igorja Bavčarja. Tudi slovenska oblast je začela spoznavati, da so možnosti za sožitje v Jugoslaviji vse manjše, in je začela braniti slovenske pozicije pred napadi iz Beograda. To je bila posledica reformnih procesov v sami zvezi komunistov (ZK), v kateri je pod vodstvom Milana Kučana začela prevladovati t. i. prenoviteljska struja. Ta je postopoma začela odpovedovati ob lastnem monopolu, in sicer zaradi pritiskov opozicije in konflikta z Beogradom. To odpovedovanje pa se je najprej izrazilo v političnem geslu o nestranskem pluralizmu, nato pa v sestopu iz oblasti. Sestop je bil miren in se je končal z s korektnimi večstranskimi volitvami.

Na protestnem zborovanju zaradi druge aretacije Janeza Janše je pisatelj Tone Pavček 8. maja 1989 prebral Majniško deklaracijo. Pod deklaracijo so se podpisali Društvo slovenskih pisateljev, Slovenska demokratska

zveza, Slovensko krščansko-socialno gibanje in Socialdemokratska zveza Slovenije. Zahteve, izražene v Majniški deklaraciji, so postale temeljni program nastajajočih strank demokratične opozicije.

Osnovne točke Majniške deklaracije:

- zahteva po suvereni državi slovenskega naroda;
- zahteva po samostojnem odločanju o povezavah z južnoslovanskimi narodi in drugimi narodi v okviru prenovljene Evrope;
- zahteva po spoštovanju človekovih pravic in svoboščin, vključno s političnim pluralizmom;
- zahteva po taki družbeni ureditvi, ki bo zagotavljala duhovno in gmotno blaginjo slovenskim državljanom.

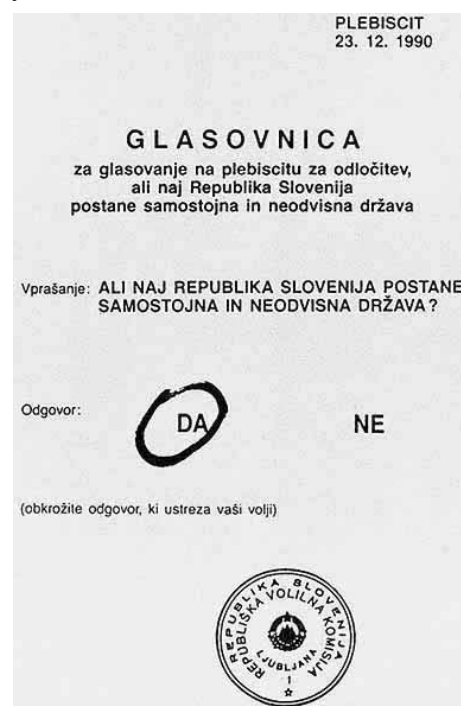

Predsednik Demosove vlade

Marca 1990 je Slovenija razglasila gospodarsko samostojnost, aprila pa je na volitvah za predsednika slovenskega predsedstva zmagal Milan Kučan. Na parlamentarnih volitvah istega meseca je s 126 poslanskimi sedeži proti 240 zmagala organizirana opozicija – DEMOS, ki jo je sestavljala večina opozicijskih strank. Predsednik skupščine je postal dr. France Bučar, vlado je sestavil krščanski demokrat Lojze Peterle, saj je njegova stranka znotraj Demosa dobila največ glasov.

Najmočnejši opozicijski stranki sta bili prenovljena komunistična in liberalna, v parlament pa je od prejšnjih družbenopolitičnih organizacij prišla tudi socialistična stranka (nekdanja SZDL). Slovenska skupščina se je začela ukvarjati z osamosvojitveno zakonodajo že julija 1990. Tedaj je bila sprejeta Deklaracija o suverenosti Republike Slovenije, ki je določala enoletni rok za sprejetje ustave in postopke ugotavljanja, kateri zvezni zakoni v Sloveniji ne veljajo več; odpravila je tudi slovensko delegacijo v zveznem zboru skupščine SFRJ. Pred tem je Slovenija drugim republikam ponujala predlog konfederalne pogodbe, ki pa so

jo vse (razen Hrvaške) zavrnile. Del političnih strank, zlasti v Demosu, je odnos do Jugoslavije zaostroval in tistim, ki so izšli iz bivših družbenopolitičnih organizacij očital »jugoslovanarstvo«. V odnosu do Jugoslavije je bila kombinacija obeh drž. produktivna: radikalnost novih strank je Jugoslavijo postavljala pred dejstvo, da se mora hitro spremeniti ali pa jo bo Slovenija zapustila. V strankarske spore je posegla Socialistična stranka Slovenije s predlogom za plebiscit o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Pobudo je nato prevzel Demos in 21. novembra je skupščina sprejela zakon o plebiscitu, ki je bil izveden 23. decembra 1990.

To je bil dan, ko se je izpolnila stoletna želja Slovencev po samostojni državi. Po stoletjih podrejanja in izkoriščanja drugih smo končno dočakali tisti dan, ki se je za zmeraj vpisal v zgodovino Slovencev, kot najpomembnejši v zgodovini celotnega slovenskega naroda. Osamosvojitve je Slovensko ljudstvo potrdilo z absolutno večino na referendumu 26. 12. 1990, s katerim se je z 88,5 % ZA jasno izrazila ljudska volja. Celotna tedanja politika je pozabila nasprotja in se združila ter postavila državni interes na prvo mesto. Na žalost je bilo (kratko) obdobje osamosvojitve edinstveno glede enotnosti v politiki, ki se v današnjih dneh ne kaže več. Z odločitvijo slovenskega naroda pa se ni strinjala preostala Jugoslavija, zlasti Srbija in JLA. Tako je JLA že naslednji dan po osamosvojitvi poskusila s silo zatreti Slovensko željo po samostojnosti.

Primož Trubar

PRIMOŽ TRUBAR

Slovenščina je bila že pred pol tisočletja pomemben dejavnik evropske zgodovine, saj je bila med prvimi jeziki, v katerega je bila leta 1584 s pomočjo Dalmatinove zavedne roke prevedena celotna Biblija. Ta je nadaljeval delo, ki ga je dobrih trideset let prej začel Primož Trubar, ki mu lahko povsem upravičeno rečemo oče slovenskega knjižnega jezika. Postavil je osnove slovenskemu knjižnemu jeziku in slovenski književnosti, bil pa je tudi protestantski reformator in ustanovitelj protestantske Cerkve na Slovenskem.

Trubarjevo otroštvo

Primož Trubar se je rodil 8. junija leta 1508, na Raščici pri Velikih Laščah, tesarju in mlinarju Mihi, podložniku turjaških grofov, in materi Jeri. Ime Trubar – Truberus (trobenta) – je verjetno nastalo v latinskih šolah. Rojstni kraj Raščica, v njem je bilo trinajst kmetij in trije mlini, je bil v Trubarjevem času najpomembnejše gospodarsko in prometno središče velikolaške dežele. V njej se je razvijalo fužinarstvo, tu so se ustavljali trgovci, romarji, vojaki, klateži in študenti, s katerimi je prišel v stik tudi mali Primož. Promet je bil gost – zaradi ugodne lege so se tu stikale pomembne trgovske poti – zato so v vasi pobirali mitnino. Trubarjev oče je bil tudi cehmojster mitničar, ki je beležil dohodke turjaške mitnice, zato je moral znati pisati. Iznajdljivi oče je leta 1520 je prosil Turjačane za dovoljenje, če bi se smel sin Primož šolati za duhovnika. Po njihovem privoljenju je dvanajstletni deček odšel od doma.

Mladostna leta in prvo srečanje z reformacijskimi idejami

Šolal se je na Reki, ki je bila takrat upravno-politično priključena h Kranjski in tam obiskoval glagoljaško šolo. Ker so se mestu bližali Turki, je odšel na sever in šolanje nadaljeval v Salzburgu. V benediktinskem samostanu se je učil latinščine, nemščine in petja, se v vzpodbudnem okolju seznanjal s knjigami, prepeval pa je tudi v deškem cerkvenem zboru. S petjem, hodil je od hiše do hiše, se je preživljal.

Škof Pietro Bonomo

Kasneje je odšel v Trst in bil pri tržaškem škofu Bonomu osebni služabnik. Na mladega Trubarja je ta naredil velik vtis, saj je v nekem pismu opisal, kako ga je škof vzgajal, učil in navajal k popolni pobožnosti. Vpeljal ga je dvorno kulturo in kmalu opazil njegovo nadarjenost, zato ga je z velikimi načrti vpisal v šolo. Škof, ki je opravljal diplomatsko in upravno službo na habsburškem dvoru, je bil vedno bolj kritičen do tedanjih cerkvenih razmer in s svojim življenjem je vedno bolj vplival tudi na Trubarja, ki se je na dvoru srečal s klasičnimi rimskimi in grškimi knjigami in idejami humanista Erazma Rotterdamskega, ki je v rimskem vodenju katoliške cerkve videl veliko nesmislov. Poleg izobrazbe se je Trubar prvič srečal z reformacijskimi idejami, najbolj navdušen pa je bil nad Erazmovo osnovno idejo, naj bo Sveto pismo dostopno in razumljivo vsakomur. Pri devetnajstih letih je od škofa še pred posvetitvijo dobil v upravo župnijo Loka pri Zidanem Mostu, a jo je kmalu izročil vikarju, sam pa je odšel v bogoslovno službo na Dunaj. Leta 1528 se je vpisal

na dunajsko univerzo, a študija zaradi bližajoče turške nevarnosti ni končal. Dve leti kasneje ga je škof Bonomo vseeno posvetil v duhovnika in ga določil za vikarja v Laškem, kjer je Trubar že pridigal v duhu Erazma Rotterdamskega: vero je postavil nad vse drugo, posamezniku pa pustil popolno svobodo v razlagi Svetega pisma in bil proti davku cerkvi ter odpustkom. Farani, ki so jih njegove pridige v novem duhu in kritika tedanje cerkvene ureditve vznemirjale, so mu grozili, zato se je umaknil v Ljubljano.

»Evangelij brez človeških dodatkov«

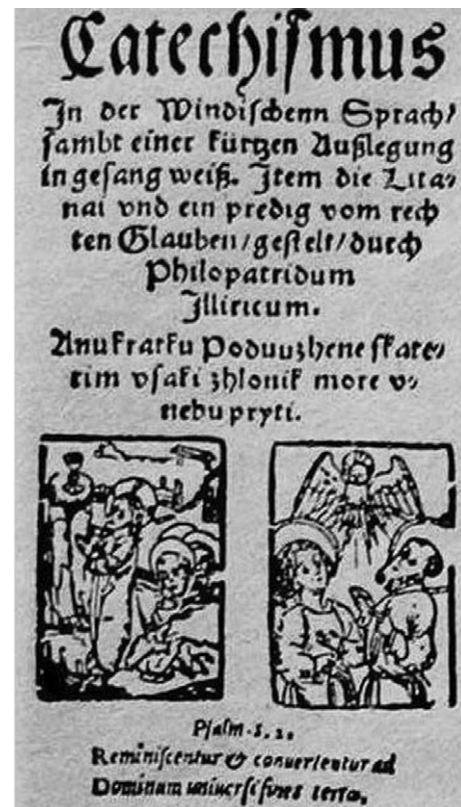
Tudi v Ljubljani so se že razširjale protestantskoreformacijske ideje, zato je Trubar lahko nadaljeval s svojimi pridigami in se zavzemal za »evangelij brez človeških dodatkov« – prepričan je bil, da med verniki in duhovščino ni potreben posrednik, zato je že razmišljal o verski literaturi, ki bi jo lahko približal navadnemu človeku. Tu je sprejel mesto stolnega pridigarja in kasneje postal kanonik. Novo službo vikarja je dobil v Šentjerneju.

Novi ljubljanski škof Urban Textor se je odločil, da bo obračunal s protestantizmom naklonjenimi duhovniki v škofiji in Trubarja je zato cerkveno sodišče izobčilo. Vlomili so v njegovo hišo, mu zasegli premoženje in knjige ter mu vzeli vse tri cerkvene službe: v Celju, Loki pri Zidanem mostu in Ljubljani. Hoteli so ga zapreti, zato je 1548. leta pobegnil v Nuerenberg v Nemčijo, dobil službo drugega pridigarja v Rothenburgu ob Tauberi in se oženil z Barbaro Sitar iz Kranja. Razočaran je prekinil vse stike z rimsko-katoliško cerkvijo.

Abecednik in Katekizem

Takrat je že začel natančneje snovati in uresničevati zamisli za razvoj slovenske literature, kot pravi protestant pa tudi, da

bo s slovensko tiskano besedo pridobil sonarodnjake za novo vero. Latinščina, sveti jezik, v katerem so potekali verski obredi, je izgubljala na pomenu, saj so se začeli utrjevati narodni jeziki. Misel, da bo vsak jezik slavil Boga, ki jo je prebral v 14. poglavju Palovega pisma Korinčanom, je opogumila tudi Trubarja in njegova velika želja, da bi lahko brali Sveto pismo v slovenskem jeziku, se je začela uresničevati. Bil je ločen od Slovencev in jih z ustno besedo ni mogel nagovarjati, zato se je naslonil na moč knjige.

Katekizem

Iz praktičnih potreb je tako najprej sestavil abecednik in katekizem – z abecednikom naj bi se rojaki učili brati in pisati, s katekizmom pa jih je želel učiti protestantske vere. Kljub težavam, ki jih je imel z izbiro črk in jezika, kakor piše v Evangeliju Svetega Matevža »**Mi smo, Bug vej, dosti zmišlovali,**

Abecedarium
vnd der Klein Catechismus
In der Windischen
Sprach.

Abecednik

s kakovimi puhštabi to našo besedo bi mogli prov pisati ... Kedar ta slouenski jezik se povsod glih in v eni viži ne govori ...«, je nadaljeval. Srednjeveških rokopisov v slovenskem jeziku ni poznal, zato se je naslonil na jezik, ki ga je spoznal na škofovskem dvoru Bonoma, preprost kmečki govor doma in govore, s katerimi se je srečaval kot pridigar v Ljubljani, na Štajerskem in na Dolenjskem. Za osnovo knjižnega jezika je vzel govor svojega rojstnega kraja (Raščica) – osrednjega slovenskega narečja, ki je nastalo z mešanjem govorov ljudi, ki so se srečevali v tem pomembnem srednjeveškem stičišču in oblikovali enotno narečje. Zanj je menil, da ga zato razumejo vsi Slovenci; da bi ga razumeli vsi, se mu je zdelo zelo pomembno. V Katekizmu je svoje rojake, ko jih je nagovoril z besedama »**Lubi Slouenci**«, prvič označil z današnjim imenom. V knjigi je zapisan nemški predgovor, pouk o tem, kako je Bog ustvaril prva človeka, deset zapovedi, apostolska vera, očenaš s prošnjami ... Abecednik je vseboval abecedo, nekaj zlogov in nekaj besed ter vaje v branju z vprašanji in odgovori. Knjižici sta bili natisnjeni z gotskimi črkami in sta leta 1550 izšli v tisoč izvodih.

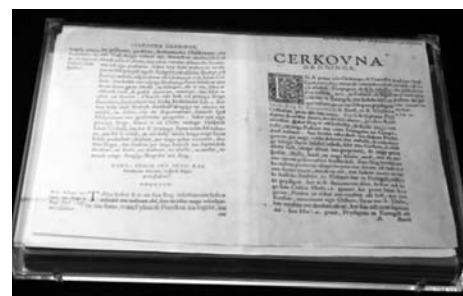
Prvi in drugi del Nove zaveze

Kmalu po izidu prve knjige je Trubar dobil župnijo ob tirolski meji. S pomočjo škofa Petra Pavla Vergerija je leta 1555 ponovno izdal Katekizem in Abecednik, tokrat v novi pisavi – bohoričici, ki je

postala osnova nadaljnega razvoja slovenske pisave – ter Ta evangeli Svetiga Matevža (Matevžev evangelij). Leta 1557 je izdal tisoč strani obsegajočo knjigo Ta prvi dejl tiga noviga testamanta (prvi del Nove zaveze), ki vsebuje prevode evangelijev in dejanj apostolov ter je opremljena z dolgim predgovorom o naukih Lutrove vere, s koledarjem – Ta slouenski kolendar (prvi na Slovenskem) – in Postilo (razlago nedeljskih in prazničnih evangelijev). Besedilo je prevajal s pomočjo dveh latinskih, dveh nemških in ene italijanske verzije ter grškega izvirnika. Kmalu je izdal Ta drugi dejl tiga Noviga testamanta (drugi del Nove zaveze) ter Pavlovo pismo Rimljanom. Imel je veliko dela, saj je dobil v upravo župnijo v Urachu in tam osnoval tudi Biblijski zavod, ki naj bi zalagal in tiskal slovenske in hrvaške protestantske knjige, ter prevzel njegovo vodstvo.

Articuli in Cerkovna ordninga

Junija 1561 se je odpravil v Ljubljano, kjer so ga veličastno in prisrčno sprejeli. Uredil je slovensko protestantsko cerkev in dosegel, da so po pomembnih krajih na Slovenskem nastavili pridigarje. Kmalu se je vrnil v Urach, saj je želel poskrbeti za tisk knjige Articuli oli dejli te prave stare vere kersčanske (njegovo najpomembnejše dogmatično delo), nato pa se je ponovno vrnil v Ljubljano in dal natisniti Ene duhovne pejsne (duhovne pesmi). Sestavil in izdal je Cerkovno ordningo – cerkveni red za slovensko cerkev, ki je bila statut cerkve

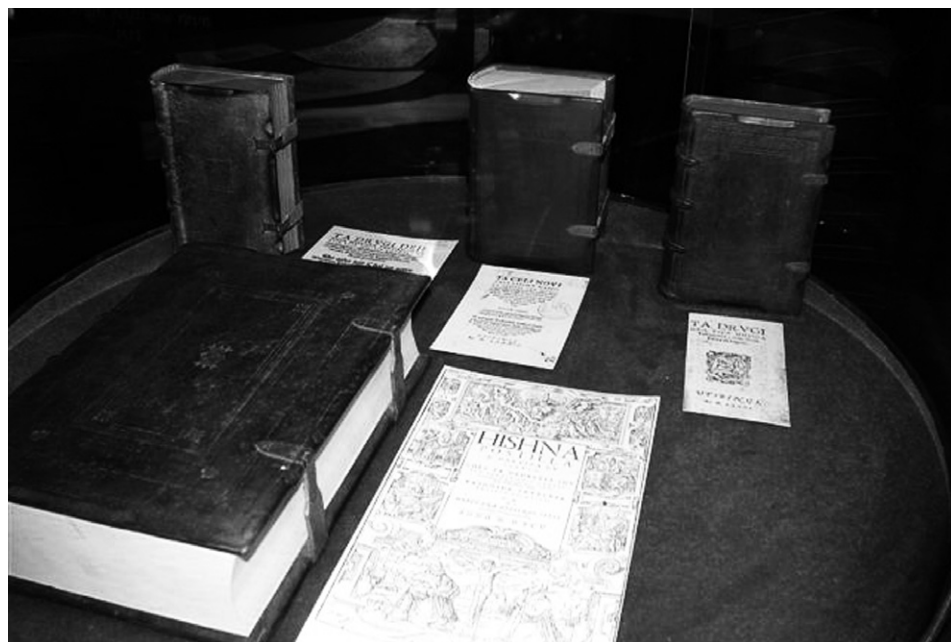
Cerkovna ordninga

slovenskega jezika in je urejala razmerja v cerkveni hierarhiji ter določala oblike njenih obredov. Menil je, da mora biti vse bogoslužje v slovenskem jeziku in da je treba za ta jezik skrbeti, za to pa so potrebne slovenske šole. Po ponovni vrnitvi v Nemčijo – zaradi izgnanstva, tokrat s strani deželnega kneza, saj naj bi z ordningo posegel v njegove pristojnosti, se je dokončno za stalno naselil v Derendingnu, kjer je ostal župnik. Skupaj z družino je na Nemško z njim potoval tudi mladi študent Jurij Dalmatin, ki je 19 let kasneje končal prevod celotne Biblije v slovenskem jeziku.

Ta celi novi testament

V Derendingnu si je Primož Trubar uredil domovanje in skrbel za študente iz slovenskih dežel. Bil je precej premožen, saj je imel v lasti hišo, vinograd in bogato knjižnico, pri njem pa so se pogosto srečevali njegovi somišljeniki in dobro jedli ter pili. Slovenske knjige, ki jih je tiskal, je financiral sam. Leta 1566 je izdal Ta celi psalter Davidov, nov Abecednik in nemško-slovenski Ta celi katehisem (Celi katekizem). Sledil je sedemletni molk, saj se mu je zdelo, da se njegovi rojaki doma obnašajo strahopetno, ker so se prestrašili njegovih knjig in pridig. Leta 1569 mu je umrla prva žena Barbara, ki mu je rodila sinova Primoža in Felicijana ter hčer Magdaleno. Istega leta se je poročil z Anastazijo, ki mu je rodila dva otroka, a sta oba umrla v otroških letih; umrla je leta 1581, ko se je Trubar še tretjič poročil – z Agnes. Otrok nista imela.

Še naprej se je srečeval z Jurijem Dalmatinom in ga spodbujal k prevodu celotnega Svetega pisma. S tretjo izdajo pesmarice Ta celi katehisem inu pejsni (Celi katekizem in pesmi) je ponovno začel ustvarjati. Leta 1577 je končal svoje življenjsko delo

s prevodom Noviga testamenta puslednji deil (zadnji del Nove zaveze), pet let pozneje pa je v celoti ponovno izdal popravljen Ta celi Novi testament (celotno Novo zavezo), ki vsebuje štiri evangelije, Apostolska dela, slovensko spremno besedo in kratek pouk – Ta summa, koledar Ta slouenski koledar, kir vselej terpi, pisma apostolov ter Janezovo Razodetje. Doživel je prevod Dalmatinove Biblije in izdajo prve slovnice v slovenskem jeziku, Bohoričevih Zimskih uric. Zadnje njegovo delo je rokopisni prevod Lutrove Hišne postile, ki jo je prevajal na smrtni postelji. Šele devet let po njegovi smrti jo je izdal njegov mlajši sin Felicijan.

Tudi med Nemci je užival velik ugled. Umrl je 28. junija leta 1586, v starosti 78 let, v Derendingnu, kjer je tudi pokopan.

Primož Trubar je osrednja osebnost slovenske kulturne zgodovine, saj se je njegov knjižni jezik obdržal in razvijal. Popravljal in dopolnjeval ga je že sam, kasneje pa so ga izboljševali njegovi sodobniki in nasledniki. Njegovo delo (zapustil je 31 knjig, 10 posvetil in 86 rokopisov) je bilo podlaga za nadaljnje delo slovenskih protestantskih piscev – Jurija Dalmatina, Sebastijana Krelja, Adama Bohoriča – in ostalih. Poleg izbire pisave in govora je največjo pozornost namenil Bibliji (Nova zaveza), osredotočil pa se je tudi na poučne in šolske knjige (katekizem, abecednik, koledar), organizacijo slovenske protestantske cerkve (Articuli in Cerkovna ordninga), pridige, pesmi, ki jih je sam pisal po nemških in čeških vzorih, ter na govore in posvetila, v katerih najdemo precej avtobiografskih podatkov. Pravo junaško dejanje je pustilo pečat slovenski narodni zavesti do današnjih dni, kljub temu, da so njegove knjige prepovedovali in jih sežigali in ga zaradi neprave vere skušali oropati časti, ki si jo je s svojimi dejanji zaslužil. Prebivalcem njegove rodne "Rašce", kot pravijo kraju domačini, je bilo dolga stoletja nerodno, da se je rodil ravno v njihovem kraju, in mnogi še danes vedo, da je ime Primož v tem kraju za precej let izumrlo, saj dečkov niso hoteli poimenovati s tem imenom.

Leta 1908 so brez posebnega navdušenja praznovali 400-letnico njegovega rojstva, a je s proučevanjem sodobnih literarnih zgodovinarjev pričel pridobivati na pomenu. Ob 400. obletnici njegove smrti, leta 1986, so mu javno pripisali genialnost in

edinstvenost v naši kulturni zgodovini in mu tako priznali zasluge, ki jih ima za razvoj slovenskega knjižnega jezika ter kot začetnik slovenske književnosti in slovenske narodne zavesti. Primož Trubar je bil reformator v pravem pomenu besede: prenovitelj krščanske vere in prenovitelj zavesti svojih sonarodnjakov. Lahko rečemo, da je bil zares – tako se je poimenoval v svoji prvi knjigi – Rodoljub Ilirski.

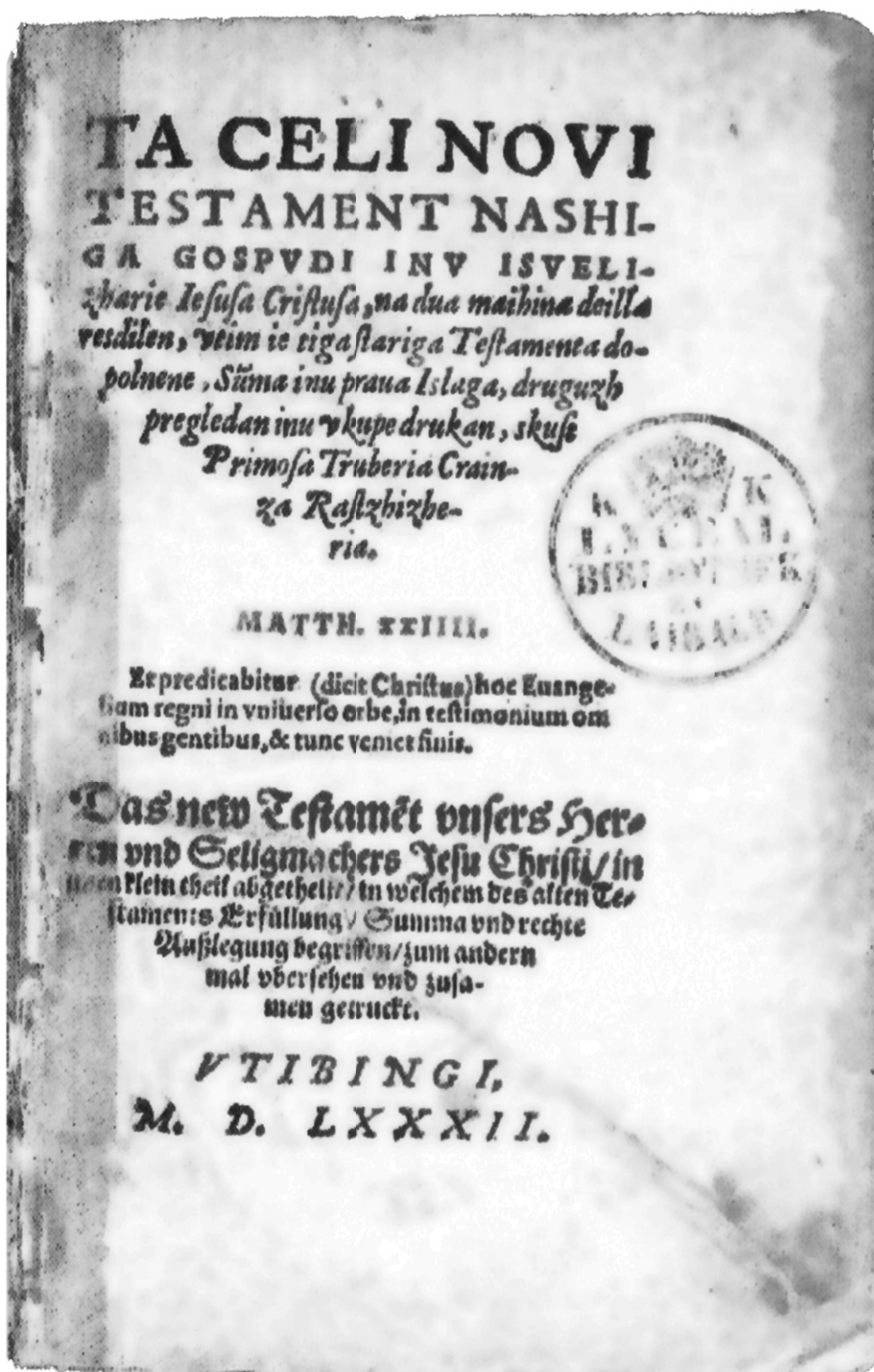
Nataša Vrhovnik Jerič

Viri:

Jože Pogačnik: Starejše slovensko slovstvo. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 1990.

Franček Bohanec: Biografsko berilo. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1974.

Jože Javoršek: Primož Trubar. Ljubljana: Partizanska knjiga, 1986.

Goreči tanki na mejnem prehodu

Dvig zastave ob razglasitvi samostojnosti

Slovestnost ob razglasitvi samostojnosti

S tem se je začela desetdnevna vojna, v kateri sta Slovenska TO in policija navkljub številčni in tehnični premoči sovražnika popolnoma onemogočili in porazili JLA. Vodstvo JLA se je na koncu moralo sprijazniti s porazom in navkljub resnim grožnjam in ultimatom moralo opustiti kampanjo v Sloveniji ter sesti za pogajalsko mizo. Predsedstvo SFRJ je 18. julija sprejelo odločitev, da se JLA v treh mesecih z orožjem in opremo umakne iz Slovenije. Začela so se pogajanja na Brionih, ki so se končala s podpisom Brionske deklaracije. Po določenem prehodnem obdobju se je morala celotna JLA umakniti iz Slovenije in ta dan je zaznamoval konec Slovenskega boja za neodvisnost.

Množična predaja jugoslovanskih vojakov

Zadnji vojak je Slovenijo zapustil skozi koprsko пристanišče v noči s 25. na 26. oktober. Osamosvojitvena vojna je, po do sedaj znanih podatkih, zahtevala skupno 75 žrtev: 19 na slovenski strani, 44 na strani JLA, 12 pa je bilo tujih državljanov. Slovenska stran je imela 182 ranjenih, JLA pa 146. Enots TO so zajele 4693 pripadnikov JLA in 252 pripadnikov zvezne milice, JLA pa je imela v desetdnevnem spopadu uničenih ali poškodovanih 31 tankov, 22 oklepnih transporterjev, 172 transportnih vozil in 6 helikopterjev.

Odhod zadnjih vojakov JLA Koper, 25. oktober 1991

Slovenski parlament je 25. junija 1991 sprejel ustavni zakon za uresničitev Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, Deklaracijo o neodvisnosti in več zakonov, s katerimi je Slovenija prevzela prejšnje pristojnosti federacije na svojem ozemlju. Dan pozneje je predsednik države Milan Kučan na slovesnosti na Trgu revolucije v Ljubljani razglasil samostojnost Republike Slovenije

OSAMOSVOJITVENA VOJNA V NAŠI OKOLICI

V desetdnevni vojni je ena od pomembnejših bitk potekala tudi v neposredni bližini Občine Mengeš, in sicer v Trzinu, na mostu čez Pšato, v četrtek, 27. junija 1991, ko je oklepni bataljon z Vrhnike proti Brniku prodiral v dveh kolonah. Na poti je naletel na improvizirane, nebranjene barikade iz avtomobilov. Ena oklepna kolona je prodirala po avtocesti in ljubljanski obvoznici ter čez Trzin in Mengeš, druga po stari cesti, pri čemer je po pomoti zavila v gozdove na Toškem čelu in pri obračanju na ozki cesti izgubila dva tanka.

V Trzinu so za kolono JLA z Vrhnike ostali trije oklepni transporterji in vozilo za zveze. Proti večeru so se iz dveh helikopterjev JLA izkrcali pripadniki diverzantskega odreda, ki so prišli na pomoč oklepnikom. V približno 20 minut trajajočem spopadu s policijsko specialno enoto in TO so padli štirje vojaki JLA in pripadnik TO. Drugi vojaki JLA so se predali, vojaki diverzantskega odreda JLA pa so se umaknili proti Depali vasi in bili naslednji dan ujeti. Podrobneje o vojni v Trzinu in okolici si lahko preberete v knjigi Staneta Stražarja: Mengeš in Trzin skozi čas.

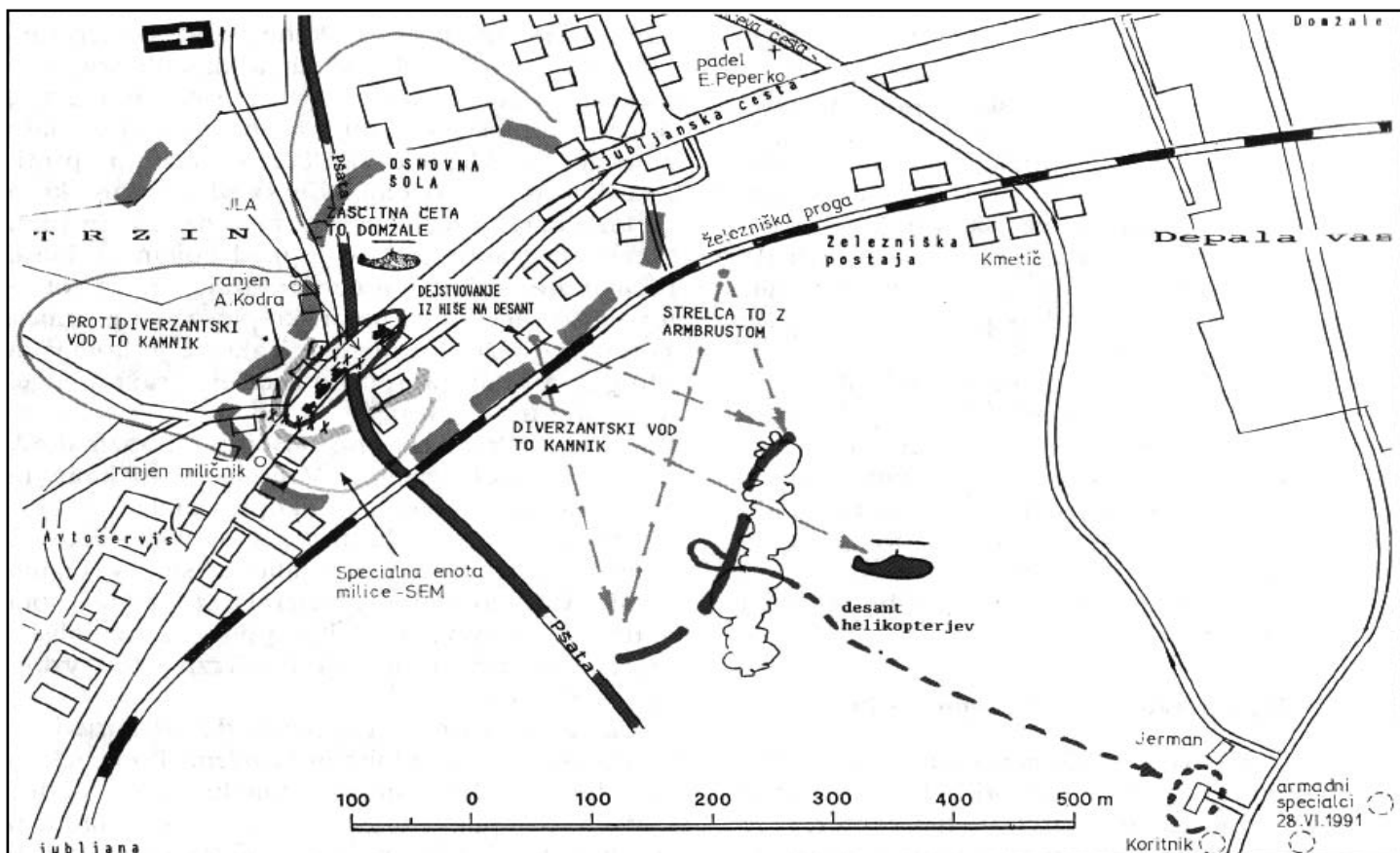

Uničena vozila v Trzinu, 27. junij 1991

pripravil in priredil Urban Ropotar

Helikopterji nad križiščem v Trzinu

Razpored bojnih enot JLA in TO v Trzinu, 27. junij 1991

Učenci 1.C razreda z učiteljico in vzgojiteljico

ZAKLJUČEK TEKMOVANJA ZA ČISTE ZOBE OB ZDRAVI PREHRANI

Letos je potekalo že 25. tekmovanje za čiste zobe ob zdravi prehrani. Izvaja se pod strokovnim vodstvom Stomatološke sekcije in generalnim pokroviteljstvom podjetja Lek. V akcijo je vključena večina šol po Sloveniji. V ZD Domžale izvajamo to tekmovanje 24. leto, na desetih osnovnih šolah s šestimi podružnicami ter na šoli za otroke s posebnimi potrebami Roje. V akcijo so zajete šole občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Vključeni so otroci od 1. do 5. razreda devetletke, na OŠ Roje pa vsi.

Otroke večkrat letno nenapovedano pokličemo na pregled čistoče zob in jih ob dobrem rezultatu nagradimo z lepo šampiljko (veseli zobek), zbirajo pa tudi nalepke. Na koncu šolskega leta dobijo priznanje, najboljši pa še posebne nalepke, izdelane prav v ta namen. V veliko pomoč so nam učitelji/ce, ki otroke vsakodnevno spodbujajo, otroci pa dosegajo najboljše rezultate čistosti zob, če imajo spodbudo, nadzor in aktivno pomoč staršev doma.

Zmagovalci v Občini Mengeš so bili učenci 1. c razreda z učiteljico Heleno Repanšek ter vzgojiteljico Kristino Šegel. Otroci so ob zaključku tekmovanja dobili priznanja ter nagrade (zobne paste). Skupaj z zmagovalnimi razredi ostalih šol so bili povabljeni na zaključno prireditev v dvorano Tivoli v Ljubljano.

S pomočjo sponzorjev (Glaxo Smith Kline, Wrigley d. o. o., Colgate-Palmolive, Flegis d. o. o., Dana d. d. in banka Domžale) je bila izdana knjižica **Kako si je Jure skoraj pozabil umiti zobe**. Otroci, ki so knjižice pobarvali, bodo nagrajeni z izdelki sponzorjev. Največja nagrada pa je spoznanje o pomenu čistoče zob in posledično **zdravi zobje**.

Nataša Jeras, dipl. med. sestra
Tina Šircelj-Kosec, dipl.med. sestra

3. FESTIVAL OTROŠKE POEZIJE JE POTEKAL POD OKRILJEM KULTURNEGA DRUŠTVA FRANCA JELOVŠKA MENGEŠ, V SOORGANIZACIJI Z MESTNIM MUZEJEM MENGEŠ IN OSNOVNO ŠOLO MENGEŠ.

Foto: Peter Škrlep

TABORNIŠKE NOVICE!

Zdravo!

Neverjetno hitro se bliža, oziroma je že tu, največja in za otroke najbolj zanimiva akcija, ki se izvaja pri našem društvu. Govorim namreč o taboru, s katerim smo imeli letos kar nekaj težav glede organiziranja. Prvotno je bilo načrtovano, da se bo izvajal v Bohinju, tako kot že nekaj zadnjih let. Vendar je bila parcela, kjer smo običajno taborili, med septembersko ujmo uničena in zaenkrat tam ni mogoče taboriti. Upamo da se bomo tja lahko vrnili zopet drugo leto. Potem smo iskali nov prostor in ga našli na Nadiži. Nekaj naših članov se je tja odpravilo v izvidnico in ugotovili so da je sama lega parcele zelo neugodna. Nemogoča je bila dostava vseh potrebnih stvari, ki jih za sam tabor potrebujemo. Tako smo morali hitro vsi poprijeti za telefone in iskati nov prostor. K sreči smo našli veliko parcelo v Kuželju pri Kolpi, tako da se bo letošnje taborjenje odvijalo prav tam.

V sredo 9. julija smo imeli tudi sestanek s starši, kjer smo jih seznanili s pravili in potekom tabora. Naslednji dan pa smo starejši taborniki pričeli pripravljati opremo ki je potrebna za tabor. S tem smo mislili, da je velik del priprav končan, vendar smo se zmotili, saj nam je narava zadnje nedelje pred začetkom tabora pokazala zobe. Nevihta, ki je tisto popoldne divjala je poškodovala in naredila tudi veliko škode vojaškim šotorom (členarjem), katere smo postavili v petek zvečer ob Kamniškem bazenu. Kamničani so jih potrebovali za sobotno prireditev, v nedeljo pa nas je pred pospravljanjem prehitela nevihta. Tako nam je povzročila kar nekja škodo, koliko natančno še ne vemo, vendar bomo morali kar krepko zavihati rokave in zopet usposobiti opremo. Na grobo smo vrednost škode ocenili na 7000 evrov, vendar ko se bo oprema natančno pregledala, bo številka po vsej verjetnosti še večja.

Verjamem da bo kljub toliko nepričakovanim oviram tabor izpeljan in končan tako z zadovoljnimi otroci in starši, ter da bomo zadovoljni tudi mi organizatorji in da bomo lahko dokazali, da nas od ciljev ne odvrnejo še tako velike ovire. Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandistka Teja

ZAKLJUČNI IZLET NA SMLEDNIŠKI GRAD

Vzgojiteljice vrtca Gobica so 11.06. popoldan organizirale zaključni izlet za otroke iz varstva in njihove družine na Smledniški grad. Na poti do razvalin gradu po Kalvariji so otroci zobali prve gozdne jagode in borovnice. Na vzpetini med obnovljenimi ruševinami nam je vzgojiteljica Marta povedala zgodovino gradu. Kljub črnim oblakom nad kamniškimi Alpami na začetku pohoda smo se k zbirnemu mestu šli v Valburgi vrnili suhi, predvsem pa veselo razpoloženi. Škoda le, da je bila udeležba bolj skromna, tudi ga. ravnateljica in ostali starši bi domov odhajali veselo razpoloženi. Pohod ni bil pretežak, potekal je v sproščenem vzdušju in pripomogel, da se spoznavamo tudi starši, ki se bomo srečevali še dolga leta skozi devetletko. Hvala lepa vzgojiteljicam za organizacijo in veselo v novo vrčevsko leto.

starši

LCD-TV SERVIS

Mengeš, Hribarjeva ul. 38

Tel.: 01/729-13-03

www.informacija.net/kenwood-sharp-servis/

E-mail: avs.menges@siol.net

odprto od 9-12 in od 15-18 ure

KDO SE BOJI REFERENDUMA O VODI?!

Spoštovani občani mengeške občine, že kar nekaj časa je preteklo od mojega zadnjega oglašanja v Mengšan. Tudi tokrat se ne bi, a gre za tako pomembno stvar, da ne morem ostati hladna oziroma tiho ob početju nekaterih mojih kolegov v občinskem svetu. Ta pomembna stvar pa je voda, ki je vir življenja.

Na 18. seji, pod točko 13, bi morali obravnavati oziroma določiti datum referenduma, kjer bi vas občani radi vprašali: »ALI STE SE RES PRIPRAVLJENI ODPOVEDATI ALPSKI VODI izpod Krvavca in jo nadomestiti z vodo iz Domžalsko-Mengeškega polja, ki vsebuje ogromno pesticidov in nitratov?« A to točko smo morali prekiniti, ker je več kot polovica prisotnih svetnikov zapustila sejo in s tem povzročila nesklepčnost. Tega jaz ne morem razumeti drugače, kot da so bili že vnaprej dogovorjeni koliko oziroma kdo naj ostane v dvorani, da seje ne bo mogoče nadaljevati. A verjeli ali ne, omenjeni svetniki so nas veselo pričakali na občinskem hodniku ter verjetno uživali ob naših grenkih nasmehih. A pustimo to volivcem, oni naj presodijo vaš ignorantski odnos, kajti obljubo, da boste delali v skupno dobro ste prelomili.

Tisto, kar mene skrbi, je, da ne prislunete ljudem oziroma civilni iniciativi s 352 podpisniki, ki so prepričani, da se vodi iz pod krvavca ne bi smeli kar tako odpovedati. Res bo obnova kar velik finančni zalogaj za vse občine, ki smo solastnice tega sistema, a dragi svetniki, to je življenjskega pomena. To ni le gradnja dvorane ali asfaltiranje kake stranske ceste, to vodo so cenili rodovi pred nami in jo bodo tudi zanamci, če jim bomo mi to danes omogočili.

Bistvo tega mojega pisanja je to, da čim več ljudi pove oziroma izrazi svoje mnenje. Jaz sicer nisem prav navdušena nad pogostimi referendumi, a glede na to, da v občinskem svetu nihče ni strokovnjak na tem področju, je prav, da se izjasnijo tudi občani, kajti prepričana sem, da so med 5000 volivci tudi ljudje ki se na to spoznajo. Torej, kdaj če ne 21. septembra, ko bodo tudi državnoborske volitve, pridobimo največ mnenj, ob minimalnih stroških, kar tudi ni zanemarljivo.

Na koncu vas, gospod župan in svetniki naprošam, omogočite izvedbo referenduma 21. septembra 2008, kajti v nasprotnem primeru se nam lahko zgodi, da bodo o tako pomembni stvari za našo občino odločali menedžerji oziroma dobičkaželnji »strokovnjaki«.

Upam, da boste moje pisanje razumeli kot dobronamerno, enako kot jaz izid referenduma, pa naj bo tak ali drugačen.

Justi Jerič

ŠPORTNE IGRE SDS

V soboto 31. maja, so v Novem mestu potekale že 10. letne športne igre SDS, na katerih smo sodelovali tudi štirje člani OO SDS Mengeš.

Športni navdušenci smo lahko tekmovali v osmih

disciplinah: košarki, odbojki na mivki, malem nogometu, šahu, namiznem tenisu, tenisu, krosu in raftingu. Mi smo se udeležili tekmovanja v krosu, in vsi štirje dosegli odlična mesta v svojih kategorijah, tako da smo vsi osvojili medalje. Kot ekipa smo se pomerili tudi v raftingu, in med 11. ekipami, dosegli odlično 4. mesto. Po končanem tekmovanju

je bila organizirana enourna vožnja z Rudolfovim splavom, po reki Krki. Na splavu je bil bogat kulturni program, obiskala nas je tudi cvičkova princesa in postregla z odličnim dolenskim cvičkom. Pozno popoldan je potekala podelitev pokalov in zaključna prireditev na Glavnem trgu, kjer je bilo poskrbljeno tudi za hrano, pijačo in prijetno vzdušje ob domači glasbi. Pokale in priznanja nam je podelil minister za gošpodarstvo Andrej Vizjak. Člani OO SDS Mengeš smo tako še enkrat preživeli čudovit, športno obarvan dan, ki nam bo še dolgo ostal v spominu.

**Za OO SDS Mengeš -
Zlatka Zebec**

VABLJENI NA DRUŽENJA S SDS V POLETJU!

Na odprtem:

16. avgusta, sobota – festival SDS, Šentvid pri Stični;

20. avgusta, sredo – ekološka akcija »Radi jo imamo, Slovenijo«;

6. septembra, sobota – koncert za mlade na Prešernovem trgu v Ljubljani;

19. september, petek – zaključek volilne kampanje SDS, Gospodarsko razstavišče v Ljubljani.

V gorah:

25. julija, petek – začetek 12. letnega tabora SDS – Lepena; »SDS na vrhu« – pohod na Triglav;

26. julija, sobota – »SDS na vrhu« – pohod na Triglav; ta dan bo v večernih urah tudi predstavitev filma in igralcev filma »Narnija« na letališču v Bovcu; odhodi izpred KD Mengeš ob 5. uri.

1. avgusta, petek – Gorniški pohod in romanje na Škrlatico 2738m. Prevoz izpred KD Mengeš ob 4. uri. Odhod iz Vrat ob 5. uri. Spominska slovesnost na vrhu okoli 11. ure. Maša za gornike bo v Vratih, predvidoma ob 16. uri.

„Triglavski“ župnik, g. Franc Urbanija bo vodil spominsko slovesnost ob obletnici blagoslovitve „novega“ skalaškega križa in daroval mašo za umrle gornike v kapelici Sv. Cirila in Metoda v Vratih. Hoje je za 11 – 13 ur. Vzemite dovolj pijače! Vzpona ne priporočamo slabše kondicijsko pripravljenim in tistim z vrtoglavico, ki lahko izberete lažje smeri v okolici Aljaževega doma (npr. do Luknje, ...).

Informacije in dogovor za prevoz: menses@sds.si, tel.: 051/372782. Več na www.menges.sds.si. Priporočamo čelado in komplet za samovarovanje. Zagotovljeno je vodstvo, za svojo varnost odgovarja vsak sam! V primeru napovedi zelo slabega vremena pohodi odpadejo (Dnevnik TVS na predvečer pohoda).

**OPTIKA
GOLAVŠEK s.p.**

20 let

Vida Golavšek mojstrica očesne optike

Slovenska 30, Mengeš (v stavbi občine)

tel: 01/723-79-68

Delovni čas:

pon. - petek: 8 - 12 in 16 - 18

sobota: zaprto

Hvala za zaupanje, se priporočam

KATARINA KARLOVŠEK IN ROK RAVNIKAR KANDIDATA SLS

Slovenska ljudska stranka je za kandidata za poslanca v Državni zbor na jesenskih volitvah podprla Katarino Karlovšek in Roka Ravnikarja. Oba sta predstavnika mlajše generacije politikov ter aktivna člana Občinskega sveta Občine Domžale.

Nekdanja občina Domžale na volitvah v državni zbor predstavlja dva okraja; v desetem (približno vzhodno od Kamniške Bistrice), torej v delu Občine Domžale ter Občini

Katarina Karlovšek in Rok Ravnikar

Lukovica in Moravče bo kandidat Ravnikar, Karlovškova pa v enajstem, ki obsega drugi del občine Domžale ter občini Mengeš in Trzin. »V Slovenski ljudski stranki **spodbujamo ženske, da se še boljše zavedajo svojih kvalit**et; delavnost, vztrajnost, prilagodljivost, preudarnost, nekonfliktnost in čustvenost, ki so ključne za doseganje kompromisov in uspešnost v političnem angažiranju,« je prepričana Katarina in tistim, ki menijo, da v politiki ni prostora za čustva, odgovarja z mislijo: »Narod, ki bi poimenoval čustvo kot greh, nima prihodnosti!«

»Parlament mora postati spet središče odločanja o prihodnosti naše države. Zato moramo narediti vse, da izvolimo take poslanke in poslanca, ki bodo samozavestno izpostavili prave probleme v državi ter dvignili ugled in nivo politične kulture v Sloveniji,« meni Ravnikar in dodaja: »Afore, korupcija in teorije zarot ne morejo biti ves čas osrednje gibalno slovenske politike. **V politiki potrebujemo predvsem zdravo pamet**, za dobro demokracijo pa tudi dovolj visoko volilno udeležbo!«

SLS je v svojih najuspešnejših časih, v drugi polovici 90-ih na tem območju že bila zastopana s poslancema, Cirilom Smrkoljem in Janezom Perom; tudi Katarina in Rok sta odločena, da bosta s svojim delom in programom pridobila zaupanje volivk in volivcev.

Tadej Šinkovec

DAN DRŽAVNOSTI

Tudi letos smo se Mengšanke in Mengšani udeležili tradicionalnega srečanja članic in članov Liberalne demokracije Slovenije ob dnevu državnosti. Letošnje srečanje je potekalo na Otočcu. Slavnostna govornica je bila predsednica LDS, Katarina Kresal. Bilo je vroče, vendar veselo in zanimivo. Srečanje smo izkoristili tudi za pogovore s člani iz drugih slovenskih občin ter z vodstvom stranke.

Člani OO LDS Mengeš v družbi odborov iz sosednjih občin

Člani OO LDS Mengeš s predsednico Katarino Kresal

BO MENGEŠ KDAJ POSTAL PODJETNA OBČINA?

V prejšnjem stoletju je Mengeš izgubil železnico. V tem stoletju mu ne kaže dosti bolje, saj je na tem, da izgubi še en zelo pomemben vir: vodo. Krvavški vodovodni sistem je za enkrat še v solastniškem upravljanju naše občine, žal pa se del prebivalcev ne zaveda vrednosti in cene tega strateškega vira. Videti je, da bomo prebivalci Mengša spet opeharjeni ...

Bolj perspektivno, kakor odreči se viru vode, bi bilo, če bi svojo vodo prodajali občinam, ki so z nami v solastništvu, hkrati pa bi izdelali še vrtine na mengeškem polju. Stremeti bi morali k priključitvi na kamniški vodovod, saj je vsak nov vodni vir pozitiven, dobrodošel. Obnove krvavškega vodovoda so se resno lotile že druge občine: Cerklje, Šenčur, Vodice in Kranj. Sami bi morali sodelovati pri tem: tako pri izdelavi študije o pridobitvi finančnih sredstev (donatorji, krediti, evropski skladi, ministrstva ...) kakor pri izpeljavi celotnega projekta. Po

dobro izpeljanem projektu se namreč investicija povrne v manj kakor 20 letih: projekt za 50 let pomeni, da občinski proračun bogatimo 30 let na osnovi lastništva.

Vložki za ohranjanje vodnih virov so, racionalno gledano, še majhni. Sčasoma bo podobna infrastruktura čedalje dražja, saj bo vsak upravljevec z vodo želel hitro obogateti, zato je potrebno, da si priskrbimo čim večjo konkurenco med ponudniki vode in čim različnejše vodne vire. Do predragih investicij, namenjenih infrastrukturi pitne vode, kamor štejemo cevovode, vodne vire, vodna zajetja itd., nas bodo pripeljale tudi klimatske spremembe. Zato je sedaj čas, da si pridobimo čim več vodnih virov in da se jim ne odpovedujemo!

Voda, ki je in bo vir življenja, ne sme biti last posameznikov. Voda potrebuje pametno gospodarjenje že danes!

Matej Hribar

INTERVJU Z GOSPO LIDIJO ROPOTAR, mentorico otroške folklor- ne skupine OŠ Mengeš

Mengeški folkloristi, ki jih vodita Zoran Jagodic in Edo Reven, so, prav na pobudo slednjih dveh, dobili okrepitev. Po večletnem premoru je tako ponovno začela delovati otroška folklorna skupina OŠ Mengeš, ki jo predano vodi gospa Lidija Ropotar. O skupini, njenih dosežkih in ambicijah sem se z mentorico pogovarjala Špela Zupan.

Otroška folklorna skupina OŠ Mengeš je po večletnem premoru ponovno začela delovati v letošnjem šolskem letu. Koliko članov šteje skupina danes in koliko so otroci stari?

V tem šolskem letu je otroško folklorno skupino obiskovalo 19 učencev. Skupina je bila starostno zelo raznolika. Vključeni so bili učenci od 1. do 7. razreda.

Nam lahko poveste, kolikokrat tedensko in kje potekajo vaje ter nam opišete njihov potek?

Vaje smo imeli v šolski avli, enkrat tedensko. Na začetku smo v teku najprej poskušali »uloviti« pravi ritem pesmi, ki nam jo je igral Martin (op. Stopar). Potem smo se spoznavali z novim plesom ali utrjevali že znanega. Naučili smo se tudi nekaj izštevank in se zabavali ob igranju stare mengeške otroške igre BUČE RUVAT. Na koncu vaje smo nekaj časa namenili tudi prosti igri.

8. maja letos ste nastopili na državni reviji ljudskih pesmi, plesov in običajev, kjer ste zasedli odlično drugo mesto oziroma prejeli srebrno priznanje. Koliko časa ste se pripravljali na ta nastop?

Na ta nastop smo se v bistvu pripravljali vse leto, zelo intenzivno pa zadnji mesec pred nastopom. Sliši se veliko, vendar smo v osem minutnem spletu prikazali star običaj izdelovanja predpražnikov iz ličkanja, zaplesali rašplo, zapeli dve ljudski pesmi in prikazali igro BUČE RUVAT.

Pred tako pomembnimi nastopi je pogosto prisotna tudi trema. Na kakšen način se vi oziroma vaša skupina spopadate s tem?

Pomembno je, da je točka za nastop čim bolj pripravljena, potem je tudi trema manjša. Nekaj treme pa vedno je, kar pa je v bistvu dobro, saj se zato res maksimalno potrudimo in damo vse od sebe.

Česa si želite v prihodnjem šolskem letu? Kakšni so cilji, želje in ambicije skupine?

V prihodnjem šolskem letu se želimo naučiti novih plesov, pesmi, se spoznati še s kakšnim starim običajem, predvsem pa gojiti v otrocih željo po spoznavanju in ohranjanju ljudske dediščine.

Hvala za pogovor. Naj vam za konec čestitam za uspeh in zaželim še veliko uspehov, predvsem pa veselja in zabave ob plesu, petju in druženju.

Špela Zupan

10. ZVONARIADA

Moški komorni zbor Mengeški zvon sodeluje vsako leto na srečanju vseh zborov Slovenije z imenom Zvon, ki je vsako leto v drugem kraju, od koder so ti zbori. Začelo se je pred več kot 10. leti, ko je član Mengeška zvona Milan Kralj začel ta projekt in 1. zvonariado tudi izpeljali v cerkvi Primoža in Feliciana v Loki v maju 1999.

Sedaj sodeluje 8 zborov, a so še najmanj štirje v Sloveniji, ki nimajo dovolj sredstev za organizacijo tako velike prireditve kot je Zvonariada. Mogoče se bod pridružili kasneje. Vse je odvisno od posluha občin v katerih delujejo, saj nekateri zbori nimajo niti za prevozne stroške, kaj šele za organizacijo takega dogodka.

Torej lahko rečemo, da je vseslovenski projekt in ne samo vaški koncert. Seveda pa bi bila to muha enodnevnica če ne bi bili tudi drugi Zvonovi za sodelovanje.

Letos 24. maja snmo bili v Dovjem pri Mojstrani od koder so Triglavski zvonovi, letošnji gostitelji. Ogledali smo si znamenitosti kraja, njihove navade, tre kulturno življenje kraja z okolico.

Po nastopu je bilo prijateljsko srečanje, ki se je zavleklo pozno v noč.

Mislmo pa že na 11. Zvonariado, ki bo v šempetru v Savinjski dolini.

Po zapisu v Gorenjskem glasu priredil Milan Kralj

MENGEŠKA KOČA NA GOBAVICI

Planinsko društvo Janeza Trdine Mengeš je ob praznovanju 800 letnice Mengša l. 1954 z velikimi napori po dveh letih društvene dejavnosti imelo praznično odprtje svoje postojanke na Gobavici. Vrh visok 433m nas spominja na nekdanje gradišče, ki je bilo enkratno razgledišče daleč naokoli na prihod nepovabljenih obiskovalcev. Razgled z vrha si lahko preberete na 14. strani društvenega zbornika ob 50 letnici obstoja društva.

Namen postavitve koč je bil predvsem planinsko turističnega pomena, da bi mengšani in drugi popotniki našli nekaj razvedrila ob irednih razgledih na naše gore in kraje iz razgledne točke Gobavice. Pol stoletja je koč opravljal svoje poslanstvo in cilj društva je, da bi služila svojemu namenu tudi v bodoče. Koča ni gostišče krajevnega pomena, kamor bi moral obiskovalec pripeljati samega sebe in svojo družino za šank, pač pa je prostor za sprehalajce, ki po svojem delu iščejo odmor in počitek v naravi. Tak je bil namen zgraditve mengeške koč, kar pa je vsem lahko

jamčim kot edini še živeči ustanovitelj društva in graditelj koč.

Namen mojega pisanja je, da vrh Gobavice in bližnje okolice ne potrebuje asfaltnih poti in parkirišča, ker bi se s tem izničila idila koč s svojim razgledom. Okolica mora biti parkovno urejena z drevjem kakršen raste v bližnji okolici.

Najbližje parkirišče za koč je možno na travniku pri Kržetu, prvotno smo rekli pri Zupanu, ali če hočete pri prvih dveh hišah, ki sta v nivoju vodnih rezervoarjev. Do tukaj bi bila afaltna cesta še nekako upravičena.

Moja želja in želje mojih pokojnih prijateljev ni samo naša želja, pač pa še mnogo ljudi, ki imajo radi neokrnjeno naravo. Trdno sem prepričan, da je potrebno ustreči večini in manj tistim, ki iščejo s cesto osebno korist. Morebitni preostanek denarja naj se uporabi za ureditev naravnega okolja koč.

Stane Lužar

LIKOVNO DRUŠTVO MENGEŠ

JUNIJSKI DOGODKI

Mednarodne kolonije

V juniju 2008 se je član LD Mengeš, Miloš Dekić, udeležil mednarodne likovne kolonije **Kamenica u susret proleću 2008** v Zavidovičih v Bosni. Iz Slovenije so se povabilu odzvali štirje slikarji, ostala zasedba pa je bila iz Hrvaške, ena slikarka iz Kazahstana in približno 80 odstotkov iz matične države. Povratna kolonija – **Mednarodni slikarski bienale 2008** bo v Sloveniji – avgusta na Veliki Planini.

Maja je **Comune Coseano** organizirala mednarodno slikarsko kolonijo, na kateri že več let sodelujejo tudi slovenski slikarji. Že drugo leto se je Miloš pridružil tudi tej zanimivi koloniji. Coseano se nahaja v Italiji, v bližini Udina. Pohvalno je, da ta umetniški dogodek podpirajo mnogi krajevni sponzorji. Iz zbranih sredstev se delijo privlačne denarne nagrade, katerih v našem okolju nismo vajeni. Posamezni slikarji tako prejmejo najvišjo nagrado 1.500 evrov, najmanjša nagrada pa je 250 evrov. Vsi udeleženci plačajo kotacijo ob prijavi, za sodelovanje pa vsi udeleženci prejmejo kolajno.

Groharjevi dnevi

8. junija smo se odzvali vabilu slikarja Kačarja in obiskali Groharjevo rojstno hišo na Sorici ter njegovo galerijo. Gospod Kačar vodi tečaje slikarstva. Tudi v LD Mengeš je vodil tečaj s poudarkom na slikarski tehniki znanega slovenskega slikarja Ivana Groharja. Sam umetnik že štirideset let proučuje Groharjeva dela ter slika večinoma motive narave. Obiskovalci, sedem članov društva, so si ogledali opus njegovih del in preživeli lep kulturni dan.

12., 13., in 14. junija so na slikarski koloniji na Sorici, sodelovali trije naši člani: Handi Behrić, Vlado Fejzić in Ljubomir Kovačević.

Zlata paleta Slovenije 2008 – Abstraktno slikarstvo

V galeriji Veronika v Kamniku je razstavljenih 42 abstraktnih slik, ki so bile med 150 deli slovenskih LD izbrane na natečaju za

razstavo Zlata paleta Slovenije 2008 – Abstraktno slikarstvo. Abstrakcija vse bolj prodira v naš vsakdanji okus, predvsem pri mlajših generacijah. Tako se počasi lomijo tabuji, da gre pri tovrstnem slikanju za nerazpoznavno nanašanje barv na sliko, brez prave vsebine. Pri abstraktnem slikarstvu je pomembno predvsem, da nimaš v vidnem krogu ničesar, kar lahko preneseš na sliko. Slikar je odvisen le od osebne notranje naravnosti in znanja usklajevanja barv in oblik. Zamišljen motiv lahko gledalcu odkriva različne vsebine, le slikarju je točno znan, kot posebna vrsta intimne.

Že pri pred izborom smo ugotavljali, da smo tudi v tej smeri slikarstva dosegli viden rezultat. Na izbor smo poslali 12 slik in smo, med petintridesetimi avtorji razstavljenih slik, prejeli 4 nagrade: Barbara Rabič – za sliko NOTE, certifikat kakovosti; Dari Korošec – za sliko V MOJEM VRTU, priznanje; Miloš Dekić – za sliko od M do D, priznanje; Ljubomir Kovačević – za sliko MAKI V VETRU, priznanje.

Zajtrk ob Ljubljani

KUD PIKA Kamnik ob sobotah v juniju, juliju in avgustu organizira 2. Galerijo na prostem – Zajtrk ob Ljubljani. Prijavljenih je 152 slikarjev, ki so razporejeni po skupinah in slikajo na Gornjem trgu v Ljubljani, od 9. – 16. ure. Hkrati se slikarji lahko prijavijo na promocijo svojih del, s skupinsko ali samostojno razstavo v središču Stare Ljubljane. Organizator bo izbral dela udeležencev tudi v promocijske namene Slovenije za izdelavo razglednic. V katalogu bodo predstavljena vsa dela sodelujočih.

Na Galeriji na prostem z množično udeležbo sodeluje tudi LD Mengeš. Dogajanje je zanimivo predvsem zato, ker omogoča srečanje slikarjev iz vse Slovenije pri praktičnem delu, ne le pri tekmovanju. Prireditve je dobro organizirana. Za vsakega slikarja je pripravljen prostor, sedež in razstavni pano z imenom in priimkom. V ponudbi so tudi barve za nakup in predvsem motivi lepega Gornjega trga, sicer pa motiv ni določen. Med novimi ponodbami je bila prireditve v letu 2007 ocenjena z najvišjo oceno, med slikarji pa se odpirajo nove možnosti prostorskih pogojev dela, predstavitve in samokritike proti drugim.

Barbara Rabič

Foto: Peter Škrlep

NA PREDVEČER
PRAZNIKA SV.
JANEZA KR-
STNIKA SMO SE
ČLANI IN PRIJA-
TELJI KULTUR-
NEGA DRUŠTVA
FRANCA JELOV-
ŠKA MENGEŠ
ZBRALI NA TRA-
DICIONALNEM
KRESOVANJU
V POČASTITEV
DNEVA DRŽAV-
NOSTI. VEČER
V ŠPORTNEM
PARKU JE PONU-
JAL ZANIMIVE
MOTIVE MLADIM
FOTOGRAFOV.

Zajtrk ob Ljubljani

MENGEŠKA GODBA

V FRANCIJI

12. in 13. julija smo godbeniki gostovali v mestih Carpentrans in Lodeve. Ob francoskem državnem prazniku smo igrali na tradicionalnih uličnih zabavah.

Poleg glasbenih skupin so tu še nepogrešljivi vozovi, katerih figure in sam voz je okrašen s papirjem oziroma s papirnatimi rožami. Med temi vozovi nastopajo razne glasbene in plesne skupine. Izredno zanimiva je bila skupina črncev z bobni in plesalkami, skupina z dudami, madžarska in češka godba z mažoretkami (tu so godbe samo za spremljavo privlačnih mladenk), italijanski metalci zastav z bobnarsko spremljavo. Mi, Slovenci, pa smo pravi magnet za obiskovalce z izredno lepo gorenjsko nošo, udarnim maršem in poskočno polko. Godbeniki s spremljevalkami smo bili res prava klapa in to je še en znak, kako pomembna so taka potovanja za družbo in druženje. Za nekaj ur smo se ustavili ustavili tudi v Monaku in si ogledali glavne znamenitosti kneževine in se popeljali po znameniti progi za Formulo 1.

GODBENIKI AVGUSTA NA HRVAŠKO

Mengeška godba bo 9. avgusta igrala v Fužinah, v sosedni Hrvaški. Njihova godba praznuje 160 let. Poleg igranja na povorki bomo imeli tudi enourni koncert. Poleg nas bodo nastopili še Madžari in dve godbi iz »Lepe naše«. Mislim, da bomo z našim tradicionalnim repertoarjem dobro ogreli poslušalce. To bo kar pravi uvod za koncert v šotoru na Mihaelovem sejmu.

Lado

SKUPINSKA FOTOGRAFSKA RAZSTAVA

Trije fotografi dveh generacij, Luka Markež, Jošt Franko in Peter Škrlep, se srečajo v izginjajočem prostoru, v podobi izginjajočega časa in njegovih vrednot. Fotografije v treh obrazil prikazujejo zunanjsčino, notranjsčino in detajle stare »prajarce«, menceške pivovarne. Trije avtorji so se povezali v dokumentarnem in arhivskem, a močno izrazne v kompozicijah in izpovedi so te fotografije pri vsakem avtorju na svoj način. So hkrati eno in troje, samosvoje in enotne.

Na pobudo Kulturnega društva Franca Jelovška Mengeš k ustvarjanju se je vsak zase odločil, kateri motiv je vreden ujetja v objektiv, na kakšen način bo oblikoval posnetek, kako bo interpretiral prostor. Sredinske ali močno diagonalne kompozicije kažejo različnost v zajemanju površine, globine in časa. Igra svetlobe, močna prisotnost čistih oblik in trenutke situacije pred spremembo v prostoru postavlja te fotografije v nedoločljivo območje, ko hkrati so in niso abstraktne podobe.

Čar zapuščenega prostora, kjer je človekova prisotnost le še rahlo zaznaven odmev in v njem skoraj nestvarno prah prevzame glavno vlogo, v svojem miru fotografom dovoljuje temeljito in potrpežljivo se posvečati likovnim elementom, ti pa hote ali ne hote ponavljajo večni motiv opozarjanja na minljivost stvarnega sveta.

Odperta vrata in priprta okna vabijo opazovalca k razmišljanju o skritem svetu za podobo. Vabijo k dojetju slike kot ključu v razbiranju napete zgodbe minulih časov – in vendar so bili ti časi nekoč vsakdanji...

Ana Škrlep

BAROČNE GROBLJE

Mestni muzej Mengeš, Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš in Župnija Groblje smo v sodelovanju z založbo Družina in Župnijo Mengeš pripravili predstavitev knjige Baročne Groblje.

Knjigo so predstavili avtorji Ferdinand Šerbelj iz Narodne galerije, ki je knjigo napisal, oblikovalka Maja Gspan, fotograf Marjan Smrke in pobudnik projekta tamkajšnji župnik Janez Kvaternik.

Mestni muzej Mengeš

DOGAJANJA V FOLKLORNI SKUPINI SVOBODA MENGEŠ

Od zadnjega javljanja je minil dober mesec, pri nas se pa medtem dogaja, da komaj dohajamo. Ne boste verjeli, ampak mi smo bili medtem že v Srbiji in v Belgiji. Kje pa se morejo upreti frajtonarici in dobri volji Mengšanov? O gostoljubnosti naših bivših bratov ste pa tako ali tako verjetno že veliko slišali ali pa se celo še sami spominjate.

Folklorna skupina SVOBODA Mengeš je bila povabljen na Drugi Mednarodni sabor igre i pesme, Zlatibor 2008, ki je bil 17. maja ter Peti Mednarodni sabor igre i pesme, Višegrad 2008, 18. maja. O gostovanju v Srbiji smo bili kar malo v dvomih. Odvijalo naj bi se ravno v času političnih dilem o Kosovu in zaradi državnih volitev so festival prestavili še za en teden. Toda vsa naša skrb o tem, kako nas bodo sprejeli, je bila povsem odveč. Naši plesalci so potovali skupaj s folklorniki skupine Mladost iz Ljubljane, ki so bili tudi glavni »krivci« za povabilo. V šestnajstih urah, kolikor je trajala vožnja tja, so se kar dobro spoznali. Povem vam lahko le to, da so bili Mengšani super, da so se imeli nepozabno odlično, da so jih trubači spravili na noge (tudi najbolj zaspane in najbolj utrujene). Domov so se vrnili zadovoljni in srečni, polni novih vtisov. Komaj smo prezračili noše in oprali, no ja, saj veste kaj, že smo zopet pakirali. Pričelo se je v nedeljo, 1. junija. Še preden je jutranje petje ptic prebudilo Mengšane, smo se mi že vozili z avtobusom proti Karavankam. Tokrat smo na povabilo naših sosedov iz Turističnega društva Groblje in poslanke Ljudmile Novak potovali v Bruselj. Premagali smo razdaljo 1200 kilometrov in po 16 uri vožnji z avtobusom ob enajstih ponoči prispeli v hotel. Na avtobusu naslednji dan je bilo kar mirno, toda to je bilo le zatišje pred nevihto, kajti kmalu nas dobro slišali na koncu zahoda (pristanišče Ostend ob severnem morju). Stoparjevi harmonikarju so urezali nekaj domačih, razvili smo slovensko zastavo, tudi zaplesali in zapeli smo, še za piknik so poskrbele gospe iz turističnega društva. Zvečer pa smo prišli na vrsto folklorniki. Lepo poštirkani in urejeni smo na Stalnem predstavištvu RS pri EU (SPBR) zaplesali »Ta potrkano« in gostom pokazali kaj znamo. Našemu nastopu so sledili še mladi pevci pevskega okteta Klasične škofijske gimnazije iz Ljubljane ter Stoparjevi harmonikarji. V Slovenski hiši so nas pogostili z joto. Zvoki harmonike in plesa pa so odmevali na ulico. V terek smo se v Evropskem parlamentu dali podučiti, kako deluje politični stroj, na koncu sta nas prišla pozdraviti še gospa Ljudmila Novak in gospod Lojze Peterle. Skupaj smo zapeli, slišali Evropsko himno Peterletovih orglic in se poslovili. Torej, takle imamo pri nas! Če vas mika biti z nami, pridnih nog ni nikoli preveč. Jeseni se vidimo!

Marjeta Magister Derlink

MENGEŠKI SKAKALCI PRIPRAVLJENI NA POLETNO SEZONO

Po muhasti zimski sezoni, ko zaradi pomanjkanja snega nismo mogli organizirati memorialne tekme ob 10. obletnici nesreče naših mladih skakalcev in smo bili zaradi slabih razmer prikrajšani tudi za veliko treningov, si mengeški skakalci veliko obetamo od poletne sezone, ki se bo odvijala na plastičnih skakalnicah.

To nakazujejo izvrstni rezultati mladih skakalcev, saj imamo v zimski sezoni državnega prvaka v kategoriji do 18 let in ekipne državne prvake v kategoriji do 13 let.

Naš državni prvak Matjaž Pungertar iz Kamnika je dosegel tudi odlično 2. mesto v skupni uvrstitvi v svoji kategoriji in sodeloval v reprezentanci na mladinskem svetovnem prvenstvu na Poljskem.

Pred občinskim praznikom smo počistili tudi obrežje Pšate za Semesadikami in okolico skakalnic na Zalokah ter se lotili obnove doskočišč skakalnic K10 in K20, ki nam jih je uničilo neurje s poplavami lani jeseni.

Po obnovi smo pripravili prvo večjo prireditev: ob praznovanju občinskega praznika smo pripravili dan odprtih vrat, ko smo člani kluba predstavili dejavnost smučarskih skokov mladim nadebudnežem, ki so se s starši v kar velikem številu udeležili te prireditve.

Ob prijetnem druženju so obiskovalci spoznali osnove skakalne opreme in priprave na skok ter videli, kako izgledata trening in tekma. Najbolj navdušeni so si lahko izposodili opremo in se nato spustili po strmini doskočišča, nekaj

Mladi obiskovalci in starši so na dnevu odprtih vrat prisluhnili predstavitvi Aleša Slaka

najpogumnejših pa je celo skočilo svoj prvi skok na smučarski skakalnici.

Verjamejo, da bomo s tem srečanjem pridobili nekaj novh talentov, ki bodo tvorili naslednjo uspešno generacijo v klubu.

Franč Žun

Foto: Jože Trplan

Anže Lanišek Žaba na zmagovalnih stopničkah v Mostecu

PO SPOMLADANSKIH DELOVNIH USPEHIH TUDI PRVI ŠPORTNI REZULTATI

V prvih junijskih dneh so se za smučarske skakalce po Sloveniji začele prve tekme na plastični podlagi. Mengeški orličji so sezono začeli res uspešno.

Uvodna tekma je bila v Kisovcu pri Zagorju. Naši so dobro mešali štrene tekmovalcem iz drugih klubov. Priborili so si eno prvo in eno drugo mesto, naše pa je bilo tudi četrto in šesto ter dvakrat deseto mesto. Aljaž, Jaka, Anže, Jan, Andraž in Leon so pokazali, koliko veljajo med svojimi vrstniki. Nekaj smole smo imeli v absolutni kategoriji, saj sta se naša dva uspela uvrstiti šele za prvo deseterico. S tem je bil led prebit. Naslednja tekma je bila XIX. Pokal Tržiča. Spet je bila bera uvrstitev zelo bogata. Med petnajstletniki je Jaka zmagal. V kategoriji trinajst- in štirinajstletnikov sta drugo mesto dosegla Anže in Aljaž, Jan pa je dosegel šesti rezultat. Med dekleti do 15 let je Eva stopila na tretjo stopničko.

Na reviji skokov v Mostecu smo osvojili eno prvo (Anže) in eno drugo mesto (Aljaž); Jan in Jaka sta bila dvakrat tretja, Leon šesti in Eva sedma. Ponovno pa nismo imeli sreče v absolutni kategoriji, saj so fantje zaostali za prvo deseterico.

Očitno bo treba kmalu razmišljati o povečanju klubske vitrine, saj bo obstoječa kmalu polna. Tudi na 33. tednu skokov v Kranju so naši pogumni fantje in dekleta pobrali kar nekaj pokalov in diplom. Mengšanom je pripadla ena zmaga (Jan), eno drugo mesto (Jaka), Aljaž je bil tretji, Luka četrti, Žaba osmi in Matjaž deveti. Med deseterico sta se uvrstili tudi naši dekleti. Monika je bila peta, Eva pa šesta.

Manj sreče smo imeli v začetku julija, na kontinentalnih tekmah v Velenju in Kranju, saj se našim članom ni uspelo uvrstiti na tekmovanje.

Morda mi bo kdo očital, da nisem omenil še ostalih tekmovalcev. A če bi pisal tudi o uvrstitvah zunaj deseterice, bi bil članek predolg in dolgočasen. Podrobnosti in fotografije najdete na internetni strani: <http://skakalni-klub-menges.s5.net>.

Tekst in foto: Jože TRPLAN

BALETKE USPEŠNE NA MEDNARODNEM TEKMOVANJU

Nadarjene baletke iz baletne šole »Balerina« Mengeš so se 22. junija udeležile mednarodnega plesnega tekmovanja Just Dance 2008 v Kopru.

Nastopile so s točkama PINK PANTHER in BOLERO ter osvojile dve srebrni kolajni.

Vanja Bele

NOVIČKE Z BALIN PLACA

Po zelo dolgem času smo se odločili, daje čas, da spet malce opišemo dogajanje na našem »balin placu«. Prva ekipa Mengša je bila v letu 2007 spet odločna, saj se je uvrstila v 1. LOBZ ligo, kjer v letošnjem letu prav tako uspešno zastopa Mengeš.

V zimski sezoni 2007/2008 samo organizirali razne družabne turnirje: v šahu, pikadu, taroku in wiener šnopsu, na katerih je bila udeležba kar dobro. Sponzorji le – teh so bili trgovina Ha-ni, trgovina Sadni vrt, Klima Vukšinič in Avto-Gen. V letošnjem letu smo že organizirali društveni turnir enojk. Tudi na delovnem področju nismo lenarili, saj smo že v prvi polovici leta naredili novo skladišče za športno in delovno opremo ter le-to tudi ogradili.

Na koncu bi se želeli zahvaliti še vsem sponzorjem, ki so sponzorirali nakup pokalov za naše turnirje.

Ludvik Mikola,
predsednik BS Mengeš

TURNIR NHK MENGEŠ OB OBČINSKEM PRAZNIKU

NHK Mengeš je ob občinskem prazniku v začetku junija organiziral turnir v namiznem hokeju, s katerim je tudi formalno zaključil namiznohokejsko sezono.

Zmagal je Matej Škrlep, drugi je bil Bernard Škrlep in tretji mladi up NHK Mengeš, Andrej Mehle. Najboljši tekmovalci so prejeli pokale, ki jih je prispevala Občina Mengeš, ki se ji ob tej priložnosti v imenu NHK Mengeš lepo zahvaljujem.

Bernard Škrlep,
NHK Mengeš

TENIŠKI TABOR ZA OTROKE OD 6. DO 14. LETA

Tudi letos smo organizirali teniški tabor za najmlajše. Zaradi razpoložljivih kapacitet in kakovosti programa je bilo število udeležencev omejeno.

Tabora se je udeležilo 18 otrok od 6. do 14. leta, ki so se vsak dan ob 8. uri zbrali pred igriščem in se polni energije pripravljali na začetek teniškega tečaja.

Na igrišču smo se v treh skupinah podali ob 9. uri, kjer smo vztrajali vse do 12. ure, vmes pa smo si večkrat privoščili nekaj sence in hladne pijače. Nato smo se okrepčali z odličnim kosilom v in si tako nabrali moči za popoldanske aktivnosti - odbojko na mivki, nogomet na mivki, badminton in speedminton. Zadnjo uro smo kartali, balinčkali, se žogali, najbolj vztrajni pa so še malo zavihteli teniške loparje.

Zadnji dan so se mladi tenisači pomerili na turnirju in pokazali, kaj so se naučili. Tekme so vzeli zelo resno in se zares izkazali, zato si je vsak udeleženec prislužil priznanje in praktično nagrado.

Teniški tabor je torej ponovno uspel – vreme nam je bilo naklonjeno, otroci so z veseljem prihajali, starši so bili zadovoljni. Tudi po zaslugi vodilnih teniške sekcije, ki podpirajo takšne dogodke in vzpodbujajo najmlajše teniške nadobudneže.

Teja Jenčič

ČLANI ŠD TOPOLE NA SNEŽNIKU

V nedeljo, 29. junija, je Športno društvo Topole organiziralo pohod na Snežnik nad Ilirsko Bistrico. Vzpona, ki naj bi veljal za lahkega, so se udeležili tako stari kot mladi – zbralo se je kar 16 ljubiteljev naših lepih slovenskih gora.

Vreme je bilo kot naročeno in z vrha se je ponujal čudovit razgled, ki je bil vreden vsake kapljice potu in grizenja kolen pri vzponu v hrib. Z Velikega Snežnika se vidijo Kočevski Rog, Gorjanci, Gorski Kotar, Kvarnerski zaliv s Cresom, Dolomiti, Pohorje in Julijci. Pravijo, da lahko v jasni noči vidimo celo luči na obrežju Kvarnerja, od Brionov do Portoroža, Pirana in Kopra ter od Tržiča do beneških lagun. Čas obiska topolskih hribolazcev pa ni bi več kot primeren samo zaradi vremena, ampak tudi zaradi letnega časa, saj ravno takrat tam vse cveti, obenem pa ga ne doseže poletna vročina in je prijetno sveže.

ŠD Topole

V TOPOLAH SE VEDNO KAJ DOGAJA

V nedeljo, 29. junija, je Športno društvo Topole organiziralo pohod na Snežnik nad Ilirsko Bistrico. Vzpona, ki naj bi veljal za lahkega, so se udeležili tako stari kot mladi – zbralo se je kar 16 ljubiteljev naših lepih slovenskih gora.

Vreme je bilo kot naročeno in z vrha se je ponujal čudovit razgled, ki je bil vreden vsake kapljice potu in grizenja kolen pri vzponu v hrib. Z Velikega Snežnika se vidijo Kočevski Rog, Gorjanci, Gorski Kotar, Kvarnerski zaliv s Cresom, Dolomiti, Pohorje in Julijci. Pravijo, da lahko v jasni noči vidimo celo luči na obrežju Kvarnerja, od Brionov do Portoroža, Pirana in Kopra ter od Tržiča do beneških lagun. Čas obiska topolskih hribolazcev pa ni bi več kot primeren samo zaradi vremena, ampak tudi zaradi letnega časa, saj ravno takrat tam vse cveti, obenem pa ga ne doseže poletna vročina in je prijetno sveže.

ŠD Topole

KOLESARSKO SREČANJE NA KOKRICI

Društvo upokojencev Kokrica je 13. junija 2008 organiziralo letošnje srečanje kolesarjev članov društev Gorenjske regije. Ker v to regijo spada tudi Društvo upokojencev Mengeš, smo z velikim veseljem sprejeli njihovo povabilo in se udeležili trimskega kolesarjenja.

Že ob 7. uri zjutraj se je pred društevimi prostori zbralo osem kolesarjev iz našega društva. Bilo bi nas veliko, vendar se jih je kar nekaj premislilo zaradi napovedi slabega vremena. Dobro razpoloženi smo se v hladnem jutru odpravili proti Kokrici in kar hitro prevozili 28-km razdaljo, da ne bi zamudili starta, ki je bil napovedan ob 9. uri.

Prevzeli smo startne liste, popili krepko jutranjo kavico in odšli na start, kjer se je zbralo 150 kolesarjev-upokojencev s celotne Gorenjske. Kolesarska trasa je bila dolga 17 km in je potekala od Kokrice do Trstenika in nazaj. V Smrjeni koloni smo vozili po asfaltnih vaških poteh mimo lepo urejenih kmetij in po hladnih zelenih gozdovih. Na začetku in na koncu kolone so nas spremljali vaški gasilci. V križiščih so nas usmerjali redarji in poskrbeli za našo varnost in prednost pred avtomobili. Po polovici kolesarske etape smo se zapeljali k planinski koči pod Storžičem. Tam so nas pogostili z oboroženimi kruhki in pijačo. Po krajšem postanku smo se nato vračali po spustu navzdol mimo Tenetiš do Kokrice.

V Kulturnem domu na Kokrici so nam domačini pripravili kulturno-zabavni program. Predsednik Društva upokojencev kokrica, gospod Vladimir Todorović, nam je izrekel dobrodošlico in zaželel prijetno počutje. Enako nam je zaželel tudi njihov predsednik kolesarske sekcije, Marjan Roblek. Oba skupaj sta nato podelila plakete in priznanja posameznim društvom upokojencev, katerih člani so se udeležili trimskega kolesarjenja. Po podelitvi priznanj je sledila topla malica, nato pa zabavni program s prikupnim ansamblom z obilico šal, glasbe in plesa. Poslovili smo se od veselih in gostoljubnih gorenjskih kolesarjev z: »Nasvidenje prihodnje leto.« Nato nas je čakalo še kar nekaj kilometrov do Mengša. Bili smo veseli in istočasno ponosni, ker je bil to za nas velik podvig, saj je bilo kar nekaj udeležencev starih krepko čez 70 let.

**Jože Niederwanger, vodja kolesarske sekcije,
Društvo upokojencev Mengeš**

NAPOREN, A IZJEMNO USPEŠEN MESEC ZA NAŠE TEKMOVALCE

Vzpon na Kal

Prvi vzpon za Slovenski pokal je 21. junija na trasi Kal z 10-kilometrsko razdaljo in 633 metri višinske razlike organiziralo KD Hrastnik. Že sam start se začne z 12-odstotnim naklonom.

Rezultati: Boštjan Dacar – 1. mesto (master A), Primož Jeretina – 1. mesto (master B), Herbert Kotnik – 1. mesto (master H), Peter Slatnar – 4. mesto (master C), Rolando Lipar – 5. mesto (master B), Janez Prešeren – 10. mesto (master F)

Vzpon na Mašun

Na prelepo sončno nedeljo, 22. junija, se je v vasi Bač pri Knežaku zbralo 171 tekmovalcev in tekmovalk, od tega kar 7 iz Mengša, na letos že 6. vzponu na Mašun, v organizaciji Kolesarskega kluba Postojna. Jutranje, že kar poletne temperature, in veliko število rekreativcev sta napovedovala hud boj vse do cilja.

Rezultati: Herbert Kotnik – 1. mesto (master H), Gorazd Lukan – 2. mesto (MTB moški B), Nina Muhvič – 2. mesto (MTB ženske), Katja Jeretina – 3. mesto (ženske A), Primož Jeretina – 4. mesto (master B), Janez Prešeren – 6. mesto (master F), Anton Kepic – 9. mesto (master C)

Kronometer Solkan

Tekmovalci tudi na dan državnosti niso počivali, saj je bil v sredo, 25. junija, v Solkanu organiziran še zadnji letošnji kronometer. Poleg točkovanja za Pokal Slovenije je štel tudi za državno prvenstvo. Na 18-kilometrski trasi so se tekmovalci udeležili tudi štirje naši člani. Ponovno so se uvrstili zelo visoko. Tako se je Kolesarsko društvo Mengeš uvrstilo na 6. mesto v kronometru, od skupno 32 klubov, kar je izjemen rezultat za le sedem tekmovalcev z licenco.

Rezultati: Boštjan Dacar – 2. mesto (master A), Herbert Kotnik – 2. mesto (master H), Primož Jeretina – 3. mesto (master B), Janez Prešeren – 4. mesto (master F)

Poleg naštetih tekmovalcev so se naši člani udeležili še precej drugih. Ne smemo pozabiti maratona Franja – v barvah Mengša je nastopalo kar 16 članov društva, in sicer na daljši in krajši razdalji.

Saša J., KD Mengeš

ODSLEJ KAMP ČLANSKE NOGOMETNE EKIPE OLIMPIJA V MENGEŠKI HARMONIJ

Velika pridobitev za Mengeš in velika priložnost za mengeški nogometni klub je novica, da bodo nogometaši ljubljanske Olimpije sedaj trenirali in se kondicijsko pripravljali v šport wellness hotelu Harmonija. NK Olimpija bo v letošnji sezoni zaigrala v drugi nogometni ligi, v sezoni 2007/08 so osvojili 1. mesto v 3. SNL in se tako uvrstilo v 2. SNL.

Cilj zeleno belih pa je 1. SNL že v naslednjem letu. Pogoji, kakršne bodo odslej imeli nogometaši Olimpije, bi zmajem zavidal tudi kakšen bolj uveljavljen evropski kolektiv, Mengeš se prebija na zemljevid športnega turizma. Vizija centra Harmonija je usmerjena v športni turizem in je za bazični tabor pisana na kožo še zlasti nogometni ekipi, kjer lahko izvaja popoln proces vadbe, hkrati pa imajo na voljo tudi počitek in fizioterapijo. V sklopu samega centra bodo imeli ljubljanski nogometaši, ime kluba je zdaj že znano – Olimpija Ljubljana, na voljo restavracijo z zdravo prehrano, wellness na 600 kvadratnih metrih, svet savn s petimi različnimi savnami ter šest prostorov za masažo in različne

fizioterapevtske tretmaje ter dvorano za fitnes z revolucionarno napravo Power Plate, katere uporabljajo vrhunski nogometni moštva, tako v fazi treninga kot rehabilitacije ter vadbo na Spinning kolesih. Treninge bodo izvajali na velikem igrišču z naravno travo, na voljo pa bodo imeli tudi 12 hotelskih sob z 30 ležišči za daljše priprave in počitek. »Kar imajo klubi v tujini imamo tudi v Harmoniji,« je povedal lastnik centra Harmonija v Mengšu Miloš Junkar, ki vidi v tem, da bodo nogometaši Olimpije odslej trenirali v Harmoniji, veliko priložnost tako za samo občino Mengeš kot tudi za Nogometni klub Mengeš, predvsem za mlajše selekcije, kajti zmaji bodo prav zagotovo dodaten magnet za njih.

Kje vse se ljubljanski nogometaši sproščajo, razvijajo in trenirajo in še marsikaj več, pa si lahko ogledate v torek, 29. julija od 10. do 12. ure, ko bo na vrtu Harmonije v sodelovanju z Radiom Hit, potekalo prijetno poletno dopoldansko dogajanje z gosti.

Katarina Karlovšek

HOROSKOP ZA MESEC JULIJ 2008

Oven

(21.03. - 20.04.)

Postali boste zelo delavni, pridni in natančni. Kljub pridihu poletja boste imeli polne roke dela in delavnih obveznosti. Seveda si boste morali vzeti čas zase, koristno bodo delovali sprehodi v naravo in pohodi v gore. Lahko se odločite in spremenite tisto, kar vas moti. Zanimive iztočnice vas čakajo v ljubezni – ostali boste optimistični.

Bik

(21.04. - 20.05.)

Pred vami je zanimiv in spodbuden čas. Romantika bo božala vašo dušo in sledili boste svoji osebni legendi. Odločite se in raziščete stvari do potankosti in vas privlačijo znanja iz sveta zeliščarstva. Največ se boste naučili od svojih otrok in ne pozabite negovati svojega notranjega otroka. Delovne obveznosti vas bodo klicale.

Dvojčka

(21.05. - 20.06.)

Na področju doma si boste naredili določeno prioriteto in zelo uživali. Aktivnosti se bodo stopnjevale in zdelo se bo, da nekoliko zamujate s spomladanskih čiščenjem. Sprva se stvari obračajo v vašo korist in v pomoč vam bo komunikacija in intelektualni izzivi. Ljubezen: barčica ljubezni bo mirno plavala v valovih strasti.

Rak

(21.06. - 22.07.)

Odločno se boste postavili zase in naredili analizo, tako se pogumno odpravite po svoji poti. Dinamika časa bo vsekakor božala vašo dušo. V ljubezni vam bodo koristili prijetni pogovori in romantični večeri v dvoje bodo harmonija večnosti. Delovne obveznosti se odvijajo po principu »vsi za enega in eden za vse«. Srečna dneva: 27. in 28. avgust.

Lev

(23.07. - 22.08.)

Mesečina vas bo pomirjala in vam pomagala do energije. Vsekakor bodo dnevi okoli svetega Lovrenca (10. avgust) nekaj posebnega in tedaj se bo lahko izpolnila srčna želja. Na delovnem mestu bo veliko prijetnosti in delavnosti. V ljubezni pa žal ne bo vse po vaše, toda ob vam je nekdo, ki vas ljubi srčno.

Devica

(23.08. - 22.09.)

Vajeti usodo boste končno upali vzeti v svoje roke. Pridobite veliko sveže in dinamične energije. Določene stvari se bodo morale zaključiti in s tem se bo odprlo novo in drugačno. Vsekakor v tem času v veliki meri do izraza pride samozavest. Odpravite se tudi v naravo, kjer nabirajte zdravilna zelišča in sledite starim legendam.

Tehtnica

(23.09. - 23.10.)

Iskre sreče se bodo z neko posebno harmonijo kresale v ljubezni. Čas je, da si določite prioritete in da se zaveste duhovnih veščin. Nakazano je, da se poglobite v duhovna znanja in ezoterične veščine. Na delovnem mestu vas čaka oaza sprememb in novosti. Na pragu jeseni se vam odpirajo nove poti in obilica ugodnih priložnosti.

Škorpion

(24.10. - 22.11.)

Pričakovati je nekoliko bolj mističen čas. Svoja čustva boste skrbno prikrivali in tako boste imeli simboliko školjke bisernice. Vrata sreče bodo odprta na stežaj in tako bo čas prijeten na delovnem mestu in v ljubezni. Pri vsem tem ne smete pozabiti, da na delovnem mestu uporabljate razum in čustva doma. Vsekakor prihaja vaših pet minut!

Strelec

(23.11. - 21.12.)

Notranja volja vam bo vlila moč in dodala dodatno energijo. Pričakovati je, da boste imeli ogromno dela in da se stvari odvijajo v vašo korist. Ob tabornem ognju se bo čas ustavil in napredujete tako na zasebni, kot poslovni ravni. In nekaj so vam zvezde namenile v ljubezni, kajti sledi spoznanje, da se sreča skriva v majhnih stvareh.

Kozorog

(22.12. - 20.01.)

Poti usode bodo šle po svojih razpotjih in končno lahko uvidite, kaj vam je blizu in čemu ni tako. Skozi zrklo sreče razberete, da se pravzaprav sreča skriva na strani pogumnih in aktivnih ljudi. Mnogo bo nekih iztočnic v pogledu tujine in če se odpravljate tja na počitnice, boste blesteli. V ljubezni bo nekoliko bolj zanimivo, kajti iskali boste svobodo.

Vodnar

(21.01. - 18.02.)

Privlačile vas bodo lahko skrivnosti in blizu vam bodo mistične dejavnosti. Vsekakor prav z ničemer ne smete odlašati. Pozitivno mišljenje bo odpiralo vsa vrata. Dogodilo se bo, da vam pomagajo nasveti iz ezoterike. Ljubljena oseba vam bo podarila magično moč. In zanimivo bo, da se vam lahko v mesečini izpolni tudi skrita želja.

Ribi

(19.02. - 20.03.)

V vaše življenje bodo prišli ljudje, ki vas lahko osrečijo in napolnijo z neko posebno energijo. Pravzaprav vam lahko prinašajo moč in so luč, ki vodi iz temi. Po reki življenja se bodo vsekakor vile pozitivne barve. Trenutki sreče so v lastnem bistvu lahko nekaj posebnega in čarobnega. Na delovnem mestu ne iščite lažjih poti, pač pa sodelovanje.

Zvezdni pozdrav!

Tadej Šink, horarni astrolog

Astrolog Tadej Šink dela osebne in pisne analize, odgovori vam lahko na konkretno vprašanje, ustno ali pisno interpretira rojstno (natalno) karto in poda energetske smernice prihodnosti, kaj vam obetajo planetne energije za eno leto naprej. Lahko mu pišete na naslov: Tadej Šink, Grenc 24, 4220 Škofja Loka ali ga pokličete na tel: (04) 51 52 601 ali 041 428 966. Novost je njegova spletna stran: www.tadej-sink.si

Tadejev znakovski za mesec AVGUST IN SEPTEMBER

	ljubezen	posel	denar	zdravje
Oven	♥ ♥ ♥	☺	€	★ ★
Bik	♥ ♥	☺ ☺	€ € €	★ ★ ★
Dvojčka	♥ ♥ ♥	☺	€	★ ★ ★
Rak	♥ ♥	☺ ☺	€	★
Lev	♥	☺ ☺	€ € €	★ ★ ★
Devica	♥	☺ ☺ ☺	€ €	★ ★
Tehtnica	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★
Škorpion	♥ ♥	☺	€ € €	★ ★ ★
Strelec	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★
Kozorog	♥ ♥	☺ ☺ ☺	€ €	★ ★ ★
Vodnar	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★
Ribi	♥	☺ ☺ ☺	€ € €	★ ★

1 znak - slabo

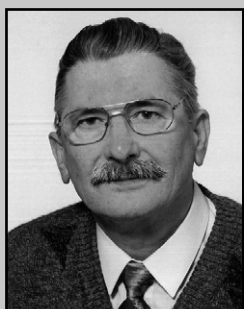
2 znaka - dobro

3 znaki - odlično

									IME IGRALCA GODNIČA	ZNIŽAN TON H	ARHEOLOŠ. NAHAJA- LIŠČE PRI OHRIDU	ANTON NOVAČAN	JADRANSKI OTOK	PREDSEDNIK PLANINSKE ZVEZE (FRANC)	RJAVA KRAVA Z BELIMI LISAMI
IHTAV ČLOVEK															
VERUJOČI															
ČEBELAM PODOBNE ŽUŽELKE											RIBIŠKA MREŽA				
											TISKALNIK				
AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ								MESTO V BOSNI S TOVARNO SODE	BOGI PRETNAR			RADIJ			
									PRED- PLAČILO			GLAVNI ŠTEVNIK			
ODISEJEV OČE													PREBUJENJE JEZUSA PO SMRTI NA KRIZU		
TUL, ETUI															
														PIGMENT V PRAHU ZA TISKALNIKE	
MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ	TANKA VOŠČENA PREVLEKA NA SADEŽIH	OREHOV LES	HITER TEK	OLGA GRAD	IME SLIKARKE REMEC	UŽIVALEC KOKAINA									
						IT. OPER. GALLI CURCI									
SLIKARKA PODOB									ŠTEBE TOMAŽ			TINE OREL			
									BOS. MOŠ. IME			SAMODEJNI STROJI			
JAPONSKA UMETNOST ZGIBANJA PAPIRJA								STAR, DOSLUŽEN VOJAK							
NEKDANJI MENGEŠKI ŽUPAN (JANEZ)				ŠPRANJA, REŽA				HRVAŠKA BALETKA							
				LASBENA LESTVICA				REDKA KOVINA (Nd)							
ROK HANZIČ			KRAJ PRI KOSTANJEVI- CI NA KRKI							ARGON	ČEBELJA PAŠA				
			OB. IMENA MATIJA								TOVARNA V MENGŠU				
ČLOVEK (LATIN.)					NAZIV				SPREJEM- NICA					EVA LONGYKA	
									SL. UGANKAR (JANEZ)						
POJAV NA GLADINI VODE					KRAJ NA PAŠMANU										
KUPICA					JOK, PLAČ					MOČEN KRAŠ. VIR					
NAJVEČJA MORSKA ŽIVAL				REKA V MAKEDONIJI							NEM. VOJNA LUKA				
				JANEZ ERŽEN							DANA ANDREWS				
OTOK PRI LOŠINJU						NEKDANJI SOMALIJSKI DIKTATOR (MOHAMED FARAD)									
UMAZAN OTROK						GRČA, NABUHLINA (STAR.)									
IGRA KRIŽEMKRAŽEM JE VODILNA SLOVENSKA CRKOVNA IGRA. LJUBITELJI IGRE SO ORGANIZIRANI V DRUŠTVU KRIŽEMKRAŽEM IN ŽE ŠESTNAJST LET ORGANIZIRAJO DRŽAVNA PRVENSTVA V IGRANJU IGRE. LETOS BODO ŽE ČETRTIČ TUDI V MENGŠU IN SICER V SOBOTO 20. SEPTEMBRA OB 8.URI PRI BLAŽU NA DOBENU. SEDMEGA TURNIRJA LETOŠNJE SEZONE SE BODO UDELEŽILI IGRALCI IZ VSE SLOVENIJE.															

*Ni smrt tisto kar nas loči
in življenje ni, kar druží nas,
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas.
(M. Kačič)*

Zahvala

Ob boleči izgubi našega dragega
Tineta Gubanca

se iskreno zahvaljujemo vsem za
izrečena sožalja, darovano cvetje in
sveče.

Hvala vsem, ki ste bili v težkih
trenutkih z njim.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga
pospremili na zadnji poti in njegovim
lovskim tovarišem za zadnje slovo.

Vsi njegovi

*Ni večje bolečine,
kot v dnevih žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine
(Dante)*

Zahvala

Ob prerani in boleči izgubi naše drage
žene in mame

***Marije
Peternelj***

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem, ki ste ji izrazili spoštovanje
in jo pospremili na zadnji poti.

Hvala pevcem za zapete pesmi,
trobentaču in zastavonoši.

Vsem se najtopleje zahvaljujemo za
darovano cvetje, sveče ter pisno in
ustno izražena sožalja.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo spoštovali
in ste v teh težkih trenutkih z nami
sočustvovali ter nam stali ob strani.

*Žalujoči:
mož Franci, sin Benjamin
in hčerka Andreja*

V spomin

***Baranku
Lukanu***

Minilo pet je let,
ko si za vedno nas zapustil.
Mi še vedno te imamo radi,
zato nikdar, ne bomo pozabili te.
Nasmešek tvoj ne bo zbledel,
vedno z nami bo živel.
Naj bosta mir in Bog s teboj.
Uživaj blaženi pokoj.

Hvala vsem, ki se ga
spominjate in obiskujete
njegov prerani grob.

Vsi tvoji

NAJBOLJŠE EKIPE NA TEKMOVANJU ZA POKAL LOKE IN GASILSKE ZVEZE MENGEŠ

NOSILCI PRAPROTA NA SLAVNOSTNI PARADI OB 60. LETNICI PGD TOPOLE